BIBLIA ÉS GYÜLEKEZET

2022. október; ár: 400,- Ft | A Biblia Szövetség Egyesület folyóirata | XXXIV. évfolyam 3. szám

„Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmasságok, sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakíthat el minket Isten szeretetétől, amely Jézus Krisztusban, a mi Urunkban van.” (Római levél 8,38-39)

Pedagógus konferencia résztvevői a kismarosi programhely kertjében – 2022. július

Pihenő a Körös-folyó partján – BSz kenus tábor, 2022. július

A bibliaiskolai évnyitó résztvevői –
hallgatók és tanárok, 2022. szeptember 17.

Szeretettel köszöntöm a Biblia és Gyülekezet folyóirat olvasóit!

„Kérjük a biztonsági öveket becsatolni!” – hangzik a felszólítás minden repülőutazás kezdetén, olykor közben is, amikor a gép viharba kerül, majd a leszállás előtt. A felszólítás arra utal, hogy veszélyes szakaszba lép az utazás, ahol a résztvevőknek biztosítaniuk kell magukat.

A Biblia és Gyülekezet jelen számában kritikus témával foglalkozunk. Lelki életünk biztonságát sok minden fenyegeti, ezért az utazásunkat vezető „Pilóta” felszólítását megfogadva, imádságos szívvel engedjünk neki, és a cikkek olvasása előtt kapcsoljuk magunkat őhozzá. Erre azért van most különösen is szükség, mert minden cikkünkben a Sátánnal kapcsolatos dolgokról írnak a szerzők.

Több oka is van annak, hogy ezt a témakört választottuk.

A legfőbb, hogy tőlünk telhetőleg szükséges megismerni ellenségünket. Mert bolondság úgy indulni a harcba, hogy az ember nem tudja, kivel áll szemben. Győztes és sikeres hadvezérek sohasem tettek ilyet. Akik pedig így tettek, azok neve elveszett, nem lettek jegyzett részesei a történelemnek.

A másik ok éppen abban áll, hogy ellenségünket nem könnyű megismerni. Fő jellemzője ugyanis a hazugság, ami azt jelenti, hogy állandóan képes más arcát mutatni. Mai fogalmakkal élve, a Sátánt nagyon nehéz profilozni.

Az egyháztörténelem különböző korszakaiban ugyan tettek kísérletet erre, és ezek közül leginkább a középkori ördögmeghatározások hatnak el napjainkig. Abban a korban az ördögöt úgy írták le, úgy ábrázolták, mint egy vasvillás, patás, szarvakkal és farokkal rendelkező vörös lényt. El is helyezték rögtön a pokol bugyraiba, ahol angyalaival, a démonokkal, forró üstben főzve kínozza az odajutottakat. Ez a kép nyilvánvalóan hatásos volt a középkori emberek félelmének gerjesztésére, kérdéses azonban, hogy mennyire volt hiteles…

Megjegyzem, hogy bizonyos egyháztörténészek szerint az ördög középkori ábrázolásának nem az volt a célja, hogy az emberekben félelmet ébresszen – így aztán az egyház úgy kínálhassa magát, mint egyetlen menedék, bármit kérve cserébe –, hanem az, hogy magát az ördögöt kifigurázzák. Úgy vélték ugyanis, hogy ezzel megsértik az ördög büszkeségét, aki emiatt sértődötten távozik.

Akár így, akár úgy, tény, hogy a középkori ábrázolás mindmáig beírta magát az emberek tudatába. Azonban az is tény, hogy a modern horror média-kategória megjelenése óta, a fiatalabb generációk szemében ez a fajta ábrázolás nem kelt már félelmet, sőt inkább a nevetség tárgyává teszi az ördögöt.

Füle Lajos
Október 31-én

Napom felett írás lebeg:
*„Reformari semper debet.”**
URAM, akit szeretsz, beteg.
Reformáld meg – a lelkemet!

* *Mindig reformálni kell.*

Viszont arról is kell szóljunk, hogy bizonyos egyháztörténeti korszakokban a Sátánról olyan tanítás látott napvilágot, ami alapján sok hívőben az a képzet támadt, hogy ő egyenrangú Istennel. Ez a tanítás aztán azt szülte, hogy a Sátán aránytalanul nagy figyelmet és teret kapott a tanításban és lelkigondozásban, mint aki akár Isten kegyelmi munkájának – újjászületésnek, megtérésnek – megakadályozója is lehet.

Nos, hogyan és honnan lehetne akkor a Sátánról tájékozódnunk?

Bármilyen hihetetlen, de a Sátán is a valóság része, tehát nem hit-kérdés a léte.

A valóságról pedig – így tehát annak részeként a Sátánról is – egyedül a Szentírás ad nekünk hiteles információt. Annyit lehet róla tudnunk, amilyen mértékben beavat bennünket Isten a Kijelentés által. Annyit azonban kell is róla tudnunk!

Ennek kapcsán erősítsük meg, hogy a Biblia szerint a Sátán nem egy eszme, nem egy, csupán a tudatunkban létező fantazmagória, hanem valóságos személy.

Furcsa és megdöbbentő tény, hogy sokan, akik magukat istenfélőknek vallják, a Sátán létezésében nem hisznek.

Nyilvánvaló, hogy amennyiben elszakadunk a teremtéstörténet szószerinti értelmezésétől, azonnal megfoghatatlanná válik a bűneset, és egyúttal az abban megjelenő Sátán képe is.

Noha a Biblia egyáltalán nem Sátánközpontú, mégsem tehetjük meg, hogy amennyit a Sátánról elmond, azt ne ismerjük meg, és ne tegyük hívő életünk részévé. Hazugságainak egyik kétségtelen célja ugyanis, hogy bagatellizálja önmaga létét és jelentőségét az emberek között.

Az írásokban csak arra térünk ki, amit a Szentírásban Isten előttünk felfed a Sátánnal kapcsolatosan. Olvassuk és tanulmányozzuk mindezt figyelmesen és alázattal, hogy szívünkben újra felragyoghasson Isten mindenhatóságának és hatalmának győzelmi fénye, valamint értünk és felettünk gyakorolt kegyelme!

***Sipos Aba Álmos** / Budapest*

Luther Márton
Dal a Bibliáról

Hol nincs a polcon Biblia,
üres, kietlen ott a ház;
Könnyen bejut Sátán oda,
S az Úr Jézus ott nem tanyáz.

Azért hát ember, bárki légy,
Egy-két fillére kerül:
Egy Bibliát sietve végy
Az ördög ellen fegyverül.

Nyisd azt föl minden reggelen.
Csüggj hittel mindenik szaván.
Merülj belé figyelmesen,
Olvasd, kutasd nap-éjszakán.

E könyv erőt ad és vigaszt,
S ne bánd, ha int, ha néha bánt,
Pajzs gyanánt használjad azt
Örömben, búban egyaránt.

Szeresd e könyvet, s úgy tekintsd
Mint földi élted támaszát,
Amely ha sírodig kísért,
Számodra nyit új, jobb hazát.

HOL LAKIK A SÁTÁN ÉS HOL VAN A TRÓNJA?

„Krisztus, a Sátán által bitorolt világból nagy részeket visszaszerzett gyülekezete számára. Ezután Isten az ördög uralmát bizonyos korlátok közé szorította (Jel 20,3). Azóta megtört a sötétség monopolhelyzete, és az apostolok már az egész világon hirdethették az evangéliumot (Mt 28,18-19)...”

„Tudom, hol van a lakóhelyed: ahol a Sátán trónja van, ahol a Sátán lakik” (Jel 2,13)

HOL LAKOTT KEZDETBEN A SÁTÁN?

(1) A mennyben lakott, Isten teremtményeként (Jób 38,7)[1]. *„Fényes csillag, hajnal fia”* volt (Ézs 14,11), innen a neve, a Lucifer[2]. Elbizakodottságában Isten ellen lázadt, emiatt Isten letaszította a mennyből. Ennek leírása az Ézs 14,11-15-ben olvasható. Júdás levele többes számban szól erről az ősi eseményről (6.v.), *„angyalok, akik nem tartották meg fejedelemségüket”* – rájuk örök büntetés vár. Ezek szerint a Sátán bukásakor angyalok egész seregét ragadta magával az Isten elleni lázadásba. Tehát kezdetben a mennyben volt lakása.

(2) A bűnesetkor – az Éden kertjében – belépett az ördög az emberi történelembe, és ott berendezkedett (Lk 11,21; Ef 2,2). Azóta a földön épül az „őrültek háza”[3], a meghasonlott birodalom (Lk 11,17), az ördög városa (Civitas Diaboli), a viszályokkal teli, pusztulásra ítélt palota (21.v.).

Az ördögök működési területe lett az egész bukott világ. Ugyanakkor tulajdonjogilag az Úré a föld és az egész teremtettség. *„Az Úré a föld s annak teljessége; a föld kereksége s annak lakosai”* (Zsolt 24,1)[4]. Ebből kifolyólag rengeteg jót találhatunk az életben[5]. Ez érvényes maradt akkor is, miután az Úr megengedte a sötétség hatalmának *„az egész földet beborítani”* (Ézs 60,2). Tehát a Sátán a bűneset óta csak bitorolja azt, amióta az emberiség feje, képviselője, Ádám átadta neki.

A Golgotával azonban egészen új korszak kezdődött. Krisztus a Sátánt legyőzte. Kereszthalála előtt pár nappal így szólt: *„most vettetik ki a világ fejedelme”* (Jn 12,31). Tehát földre jövetelekor Krisztus – *„erősebb fegyveresként”* – betört a sötétség birodalmába, és a Golgotán, kereszthalálával lefegyverezte (Lk 11,21-22; Kol 2,14-15). Krisztus, a Sátán által bitorolt világból nagy részeket visszaszerzett gyülekezete számára. Ezután Isten az ördög uralmát bizonyos korlátok közé szorította (Jel 20,3)[6]. Azóta megtört a sötétség monopolhelyzete, és az apostolok már az egész világon hirdethették az evangéliumot (Mt 28,18-19), és mindenütt épülhet Isten országa, a Civitas Dei. Ezért és ebben kötözte meg egy lánccal a Sátánt a mennyei angyal (Jel 20,1-2).

(3) A levegőégben – Pál szerint a levegőégben is lakik az ördög. Ezt írja: *„hatalmasságok, ez élet sötétségének világbírói, a gonoszság lelkei, melyek a magasságban vannak”* (Ef 6,12). Soha nem volt ez érzékelhetőbb valóság mint ma, a szatelliták, űrkompok, drónok világában, az űrben és a levegőég alsóbb rétegeiben, az internetes világhálóban. A „felhőben” gyűjtik az adatokat, az adatbankokban minden feljegyezve. Onnan küldik le az irányítást, a parancsokat. Ha mindez a gonoszság kezébe kerül, komoly ördögi veszedelmet jelent az emberiség és különösen a keresztyénség számára. Ez ellen bizony *„van tusakodásunk”* (Ef 6,12)!

(4) Az emberi szívben is lakhat a Sátán, ehhez két igehelyet olvassunk: *„miért foglalta el a Sátán a te szívedet?”* (ApCsel 5,3), valamint: *„belement a Sátán Júdás szívébe”* (Jn 13,27).

Ennek az állapotnak vannak fokozatai: kísértés, fertőzöttség, megszállottság.

4/a A kísértés: behatolási próbálkozás a szívbe. Egy példa: „a rágalmazónak a Sátán a nyelvén ül – annak, aki hallgatja, a szívén”[7] Már rajta ül a szíven, de még nem benne.

4/b A fertőzöttségről akkor beszélünk, amikor az okkult, bűnös gondolatok és hatások lassan betöltik az ember agyát és lelkét.

4/c A megszállottság az az állapot, amikor az ördög teljesen átveszi az uralmat a lélek fölött. A Máté 12,44 szerint amikor ezt mondja a gonosz lélek: „az én házamban”, arra utal, hogy annak az embernek az életében van a háza, aki már a megszállottság állapotába került. – Az „én házam” kifejezés nem kísértet-kastélyt, hanem az emberi szívet jelenti.

(5) A különleges szellemi alkalmakban is otthonos a Sátán. Ezeket a Biblia határozottan tiltja: *„Ne találtassék közötted!”* (5Móz 18,9kk), amit hosszú felsorolás követ. Ezért kerülni kell minden szellemi, szellemidéző kihívást. De óvakodnunk kell korunk sokféle új lelki kalandjaitól is. Ezek az emberi lélek titkos megtapasztalásai, spirituális utazásai, halál előtti és halál utáni élményei[8], a testtől különváló léleknek vélt vagy valóságos cselekedetei, amikor az érzéken felüli világokat érinti (vagy véli érinteni), és ezekhez kapcsolódik. De veszélyt jelentenek a mélylélektan különös tanításai is, amelyek a lélek mélységeiről, az ún. a tudattalanról, ezenkívül az emberiség kollektív tudattalanjáról, az emberiség arche-képeiről[9] szólnak, amelyekhez az ember vélt tudattalanja kapcsolódik.

(6) A Sátán ugyanakkor a mélységben is lakozik (Jel 9,2; 17,8; 20,3). Korábban, e témában írt cikkemben (Biblia és Gyülekezet 2022/1)[10] leírtam, hogy nehéz lehet az ott is jelenlevő Sátánnal együtt lakni, hiszen maguk a démonok sem akartak oda visszamenni, és könyörögtek Jézusnak, hogy ne küldje vissza őket oda. Még a disznókban is jobban éreznék magukat, mint vele együtt a mélységben (Lk 8,31). Így kerültek a disznónyájba, majd a tengerbe, s feltehetőleg utána vissza az emberekbe. Ez ad magyarázatot arra

is, hogy a gadarai lakosok miért kérték Jézustól, hogy hagyja el határukat, ahelyett, hogy marasztalták volna (Lk 8,37).

(7) Utolsó lakása a tüzes tó, ami a végső, örök büntetésvégrehajtó hely lesz számára. A sátáni hármasság másik két személye is odakerül: ott lesz az Antikrisztus és a másik fenevad (Jel 13,11), a hamis próféta. Oda kerülnek, ahova emberek milliárdjait vitték (Jel 20,14 és 19,20).

Kezdő igénket olvasva nyilvánvaló, hogy ma is sok Pergamum van a világon. Az ókori Pergamumban (Jel 2,12) – és mai világunkban is – áll a Sátán trónja, a Zeusz-oltár, folyik a bálványimádás, a pogány vallások, a keresztyénüldözés, Bálám tanítása és egyéb tévtanítások (Nikolaiták). Jelen volt az ördög országa (a Civitas Diaboli) – mindez ma is így van.

Ugyanakkor a fentiek ellentéte, Isten országa (a Civitas Dei) is jelen volt mint elérhető valóság – mind a korábbiaknak, mind nekünk. Akkor is és most is hangzik a megtérés üzenete, munkálkodik Isten megtérítő eszköze, az Ige (szájának kardja), szól a Szentélek, felkínálja az elrejtett mannát (Jézustól kapott lelki eledelt) és a fehér kövecskét (kőbe vésett, személyre szabott felmentést[11]!) Két birodalom zászlója lobog tehát. Milyen jó, ha elmondhatjuk, hogy mi Krisztus zászlaja alatt vagyunk!

Hol nem lakik a Sátán?

Ha Jézus a szívünk lakója, a Sátánnak abban a szívben már nincs lakása. Az igazán újjászületett és megtért ember nem lehet megszállott, és belőle nem kell és nem szabad ördögöt űzni. Akik így cselekszenek, a legnagyobb hibát követik el! A hívő embernek jobb sorsa van ennél, hiszen felszabadulva énekelheti az Úrnak: *„Jöjj és lakozz bennem: hadd legyen már itt lent templomoddá szívem, lelkem”* (R.É 1948.165/6).

Alföldy-Boruss Dezső / *Szigetszentmiklós*

*

Jegyzetek: **1.** *„együtt örvendeztek a hajnalcsillagok”* Jób 38,7; **2.** Lucifer-Lux és fero (lat)=világosság hordozó; **3.** Az ördög egyik görög neve Diabolosz, mindent össze-vissza dobáló; **4.** Az Ószövetség görög fordítása is az ökumené szót használja (Τοῦ κυρίου ἡγῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντε ϛοί κατοικοῦντες ἐναὐτῇ / LXX); **5.** Isten általános kegyelmének áldásaira gondolhatunk – v.ö. Mt 5,45; **6.** Jel 20,3 *„megkötözte a Sátánt”* arra nézve, hogy ne hitesse el a népeket, vagyis lehetővé tegye a népek evangélizálását – v.ö. Mt 28,19; **7.** Galambos István, Harmincnégy prédikáció 1784. Kolozsvár, I/110. o.; **8.** Halál utáni élmények: ez a tanatológia területe. Alapkönyve Raymond Moody, Élet az élet után. Moody-nak és másik tanatológusnak, Elisabeth Kübler Rossnak vezérszellemek diktálták gondolataikat, formálták megtapasztalásaikat (guidespirits). V.ö. Els Nannen, Pszichológia a mérlegen 2006. Czövek Olivér Kiadásában, 212. o. kk. 225. o.; **9.** Ld. Gyökössy E. Isten elfelejtett nyelve, Evangélizációs sorozat az 1960-as években, ahol Dániel könyvének látomásait a C.G. Jung okkult tanításaival magyarázta (arche-képek az emberiség őskollektív tudattalanjából).; **10.** Alföldy-Boruss Dezső Az alvilág mélysége – Biblia és Gyülekezet 2022/1.; **11.** Felmentve – mégpedig – kőbe vésve (az ítélethozatalkor a fekete kövecske az elítélést, a fehér kövecske pedig a felmentést jelentette).

A SÁTÁN ÉS A HÍVŐK BETEGSÉGEI

„Egy-egy betegség kiválóan alkalmas arra, hogy önismeretre segítsen. Megtudom magamról, valóban hit-e az, amit annak gondolok. Így válhat azután hitünk ››a tűzben megpróbált aranynál‹‹ (1Pt 1,7) is értékesebbé.”

A Biblia világosan tanítja, hogy a betegség eredete, gyökere a bűn. A BŰN nem egyenlő a vétkeinkkel, hanem az ember jelenlegi állapota. A Biblia a BŰN fogalmát az Isten és ember kapcsolatában vizsgálja. A bűneset lényege, hogy az ember elszakadt Istentől. Ez a szakadás számos egyéb szakadás elindítója lett. A bűnös ember szembefordult embertársával, és szembekerült a természettel. Ráadásul Isten a bűn miatt átok alá helyezte a teremtett világot (1Móz 3,16-19). Istentől távol az ember nincs védve, kiszolgáltatott a bűn törvényének.

A Biblia a szenvedést, betegséget és halált a bűnből, ill. a bűn törvényéből vezeti le. A bűn törvénye a Biblia szerint a halál (Rm 6,23). Tudjuk, hogy a bűn kezdeményezője és szerzője a Sátán, aki a betegségekben mindig jelen van. Pünkösdkor Péter a prédikációjában ezt mondta: *„…Ő (Jézus Krisztus) szerte járt, jót tett, és meggyógyított mindenkit, akik az ördög igájában vergődtek”* (ApCsel 10,38).

Vajon miért lesznek betegek a hívők is?

Ha az a betegség oka, hogy az ember elszakadt Istentől, akkor, ha valaki visszatér őhozzá, meg kellene szűnnie minden betegségnek az életében. A valóságban ez nem így van. Nem ilyen közvetlen az összefüggés a bűn és a betegség, illetve a bocsánat és a gyógyulás között.

Miért? Mert amikor valaki újjászületik és megtér, akkor nem a körülötte lévő világ változik meg, hanem ő változik meg. Isten ellenségéből Isten gyermekévé lesz, de továbbra is ebben a bűn és halál alá rekesztett világban él (Rm 8,23).

Isten a jelen világkorszakban a betegségek gyógyítását szuverén úrként a maga hatáskörében tartja, vannak, akiket meggyógyít, és vannak, akiket nem. Tudjuk, Isten minden betegséget meg akar és meg fog gyógyítani, de erre még várnunk kell Krisztus visszajöveteléig.

A betegségeket két nagy csoportba sorolhatjuk:

1. Amikor a Sátán szerepe csak közvetve van jelen, és a kapcsolat vagy felismerhető, vagy nem. Az orvoslás által ismert és kezelt testi betegségek döntő többségében a kapcsolat nem ismerhető fel. Ugyanakkor léteznek olyan kórképek, melyekben egyenes és közvetlen az összefüggés az illető vétke

és a betegsége között. Sajnos hívő keresztyének között sem ritkák korunk életmódbeli, civilizációs bűnei – mint a dohányzás, a mozgásszegény életmód, elhízás, egészségtelen táplálkozás, függőségek, és ezek következményei.

2. A betegségek másik nagy csoportjában a Sátán szerepe közvetlen:
   ✧ Az Úr Jézus földi szolgálata idején számos démoni megszállástól szenvedő beteget gyógyított meg. Néhány példa:
   – A tisztátalan lélektől beteg ember a kapernaumi zsinagógában (Mk 1,23-25).
   – A gadarai megszállott (Mk 5,1-20).
   – A „néma és süket" démontól szenvedő gyermek (Mk 9,17-27).
   ✧ A meggörnyedt asszony meggyógyítása szombaton a zsinagógában (Lk 13,10-17).

Ez a történet – orvosként vizsgálva – különös, hiszen sok mozgásszervi és gerincbeteget ismerünk, akik akár évtizedekkel ezelőtt hasonlóképpen meggörbültek, és nem tudnak felegyenesedni. Csak Jézus Krisztus szavaiból tudjuk meg, hogy az asszony esete mégsem ilyen egyszerű testi betegség, hanem komoly, démoni megkötözöttség van a háttérben: *„Hát Ábrahámnak ezt a leányát, akit tizennyolc éve megkötözött a Sátán, nem kellett-e feloldani ebből a kötelékből szombaton?"* (Lk 13,16)

Az asszony gyógyítása kétfázisú, mint a gutaütött meggyógyítása is (Mk 2,1-12). Amikor Jézus meglátta, kihívta, és ezt mondta: *„Asszony, feloldattál a te betegségedből!"* (Lk 13,12) Csak ezután érintette meg, mire a beteg felegyenesedett, gyógyulása mindenki előtt nyilvánvaló lett.

Az asszony meggyógyításának több különös vonása van:

✧ Teljeséggel Jézus Krisztus a kezdeményező, az asszony magától nem ment oda hozzá.

✧ Más gyógyításokkal ellentétben Urunk nem kérdezett és nem kért tőle semmit:
– nem kérdezte, hogy akar-e meggyógyulni,
– nem tudakozódott sem a hite, sem a bűnei után,
– egyszerűen, minden feltétel nélkül segített.

Kálvin szerint ez a történet a feltétel nélküli kegyelem példája. A Sátántól megkötözött embertől nincs is mit kérni, elvárni, hiszen megkötözött, nem képes semmire. Egzisztenciális szükséglete, hogy Jézus Krisztus feloldozza, átvágja a köteleit! Azért nagyon fontos ezt látnunk, mert ma is vannak olyan kegyességi irányzatok, amelyek az ördögi, okkult bűnökből szabadulásnak feltételeket szabnak: lelkigondozó jelenlétében valld meg a bűnödet, és tagadd meg! Urunk semmi ilyet nem mondott, csak minden feltétel nélkül kegyelmet gyakorolt. A kötelékeitől megszabadult ember éppen a kegyelem munkájának eredményeként felismeri a bűnét, bűnbánatra jut, megvallja és elhagyja azt, miközben hálát ad a kapott bocsánatért.

3. Számos példát ismerünk, amikor Isten a betegséget a hit próbatételeként használja. Hitpróbákra nem neki, hanem nekünk van szükségünk. Ő pontosan tudja mi van a szívünkben; jobban ismer minket, mint mi magunkat és azért enged meg próbákat, hogy mi is szembesüljünk a valósággal.

Egy-egy betegség kiválóan alkalmas arra, hogy önismeretre segítsen. Megtudom magamról, valóban hit-e az, amit annak gondolok. Így válhat azután hitünk *„a tűzben megpróbált aranynál"* (1Pt 1,7) is értékesebbé. A hit betegség általi próbatételének legnagyobb példája Jób története, amelyben a Sátán direkt szerepe nyilvánvaló: *„A Sátán eltávozott az Úr színe elől, és megverte Jóbot rosszindulatú fekélyekkel tetőtől talpig"* (Jób 2,7)

A hívő keresztyének életében ma is vannak betegség általi hitpróbák, ám azok módja más. Hiszen a jelen üvtörténeti korszakban már a Sátánnak nincs bejárása Istenhez. Már nem kérhet engedélyt, hiszen Krisztus megváltói műve bevégzése után kivettetett a mennyből, nincsen többé oda bejárása (Lk 10,18; Jel 12,9). Napjainkban a Sátán betegségokozó és minden egyéb tevékenységét két körülmény határozza meg: *„jaj a földnek és a tengernek, mert leszállt hozzátok az ördög nagy haraggal, mivel tudja, hogy kevés ideje van"* (Jel 12,12).

Egy angyal *„Megragadta a sárkányt, az ősi kígyót, aki az ördög és a Sátán, megkötözte ezer esztendőre"* (Jel 20,2).

***Dr. Erdélyi Judit** / Budapest*

KÍSÉRTŐKÉNT A BENSŐSÉGES KAPCSOLATOKBAN

„Az Ószövetség rendjében az asszony, mint vagyontárgy, a jegyajándék ellenértékeként került a házhoz. A keresztyén házasságban Isten kölcsönös ajándékként készít el minket egymás számára. Ő egyengeti az utunkat egymáshoz, és az előttünk álló ismeretlen házasévek útjait is. "

„Ne fosszátok meg magatokat egymástól, legfeljebb közös megegyezéssel egy időre, hogy szabaddá legyetek az imádkozásra, de azután legyetek ismét együtt, nehogy megkísértsen a Sátán titeket azáltal, hogy képtelenek vagytok magatokon uralkodni." (1Kor 7,5)

Olvasásra: 1Mózes 3,1-21

Igénk a házasság intim részére, mint kísértési területre vonatkozik. Isten az embert társuralkodóvá tette a teremtett világ anyagi része felett, a Sátán pedig érdekelt ezen küldetés megakadályozásában. Annyira el vagyunk foglalva a bennünket körülvevő csábító dolgokkal, hogy észre sem vesszük, amikor megszólal a Kígyó! Igazi szándéka a kommunikáció megnyitása (és birtokba vétele) az emberrel, hogy a saját céljaira használja azt.

Elterjedt nézet, hogy a férfiak fő kísértési csatornája a szemük. Az asszonyi testet, akár kihívóan öltözve megpillantva, vagy meghallva egy magassarkú cipő kopogását; szexuális izgalomba jön-

nek. Azonban a másik nem, Éva is kísérthető látható dolgokkal: látta a fát, ott volt, mégsem evett gyümölcséből, semmilyen ésszerű indok nem volt, ami erre kényszerítette volna. Mi billenti át Évát döntésében? Beszédbe elegyedik a *„tiltásról”* a Kígyóval, ami érzelmi hullámokat hoz létre, megerősítve az érzést: *„jó volna…”*! Kedves a szemnek, divatos, egyedi, praktikus, változást hoz létre rajtam/bennem, különlegessé, kívánatossá tesz, csak élni kell vele. *„Szakított”* – egy pillanat művének tűnik a gyümölcs leszakítása, pedig azt meg kellett közelíteni, lépéseket tenni, fára mászni, le kellett szakítani, mielőtt evett belőle. Céltudatosan végigment az odavezető úton és … *„Adott a vele lévő férjének is, és ő is evett”*. A férfiak gyengéje: észre sem vesszük, hol jár Éva, kivel beszélget, mit tervez, miért mászik fára, melyik fára is? Vakon megbízunk abban, amit Évánk a kezünkbe ad, mert csak szeretete, gondoskodása jelét látjuk benne.

Arra ocsúdunk, hogy megváltoztak a dolgok. Megbotránkoznak: látják egymást, de már nem csak a vágyaik és szerelmük tüzében, hanem testi esendőségükben, a mindennapi életük valóságában. Nem lett egyikük sem rút, nem undorodtak meg egymástól, de felfedezhették egymás hibáit, mulasztásait, jellembeli sajátosságait. Egymás elől és az őket szerető, velük beszélő kapcsolatban lévő Isten elől is elrejtőznek. *„Hol vagy!?”* – ettől az isteni kérdéstől megjelenik a félelem, nem Isten személyétől, inkább az elkövetett vétek ismeretlen következményeitől. Ádám kérdés nélkül is leleplezi magát: mezítelenek vagyunk. Az Úr tovább kérdez, holott mindent tud: *„Ki mondta neked, hogy mezítelen vagy? Vagy talán…”* Meg kell vallani: meggyaláztuk Isten féltő szeretetét, szakítottunk a fáról. Mentséget keresve okolja Istent Ádám: *„Akit te adtál mellém!”* – tehát az ő hibája, hogy mi vétkeztünk. Az asszonyt pedig, akit uralkodótársnak, nem bűnbaknak kaptunk, már nevén sem nevezzük! Isten a gondjainkra bízta, de nem tudjuk; merre jár, kivel áll szóba, nincs köztünk bizalmas kommunikáció. Szándékai, álmai, vágyai, gondolatai ismeretlenek! Ámítás áldozatai lettünk? Kerestünk-e segítséget Istennél, a társunknál, hogy az ámítást leleplezhessük? Ha az *„egy test”* felelősségét nem együtt viseljük, eltávolodáshoz vezet. Kimondtuk e: „Uram erre gondoltunk, ettől félünk, mit tegyünk, vagy mit ne tegyünk?” Isten a következményekkel együtt tudatja az örömhírt is: nem veszett el minden, mert az asszony magva képes lesz a Kígyó fejére taposni. E fiúnak – Krisztusnak – az oltalma alatt élhetünk! Ennek az új életmódnak a megismerése érdekében térjünk vissza a kijelölt ige környezetéhez:

Lukátsi Vilma

A szent maradék

Mi ajándékba kaptuk az időt,
mint az ötezrek azt a kenyeret,
amiből maradt még tizenkét kosár,
miután ők már ettek eleget.

Nos, úgy-ahogy leéltük életünket
egészen eddig a mai napig,
örömünkből furcsa döbbenet lesz,
mint mikor látni kezdünk valamit,
ami eddig is szemünk előtt volt,
csak nem akartunk törődni vele,
mert az élet végtelennek tűnik,
ameddig csupa szín az eleje.

… lábunkban nagy futások remegése,
orrunkban szúr egy régi halk sírás,
sok örömünknek volt bűn-gyökere,
túltengő önérzet, hangoskodás…
- Alkalmankénti felbuzdulásból
lett-e valóság valami kevés?
Csalhatatlan érveléseiknek
mekkora része volt kár és szemét?

Mi ajándékba kaptuk az Időt,
és mohón faltuk, mint a kenyeret,
ami még maradt, csak az a miénk,
mert hozzátennünk semmit sem lehet!
De azt igen, hogy átadjuk Annak,
Akitől kaptuk.
Ha lehet ma még!
Ha úgy-ahogy leéltük életünket,
hadd legyen most már szent a maradék!

„A paráznaság miatt azonban mindenkinek legyen saját felesége, és minden asszonynak saját férje. A férj teljesítse kötelességét felesége iránt, hasonlóan a feleség is a férje iránt. A feleség nem ura a maga testének, hanem a férje; s ugyanúgy a férj sem ura a maga testének, hanem a felesége. Ne fosszátok meg egymást magatoktól, legfeljebb közös megegyezéssel egy időre, hogy szabaddá legyetek az imádkozásra, de azután legyetek ismét együtt, nehogy megkísértsen a Sátán titeket azáltal, hogy képtelenek vagytok magatokon uralkodni.” (1Kor 7,1-4).

Az újszövetségi ember Krisztusban, Isten Lelke által újra élő kapcsolatban van Istennel. Ez gyökeres változást hoz a házasságon belüli kapcsolatban is: erőt, bölcsességet, szeretetet merít az Istennel való közösségből. A pogány környezetben általános paráznaságot említ Pál. A házasság intézményét túlhaladottnak vélték akkor is. Nem volt mindenkinek saját férje vagy felesége, hanem kölcsönvették, csalták egymást, kimerítették a paráznaság fogalmát.

Ha a házastársak egyike megtér, szabadságot kap arra nézve, hogy házasságban, vagy anélkül éljen, ha hitetlen társa válni akar (1Kor 7,12-17). Ha mindketten hitre jutnak, szem előtt kell tartaniuk Isten intelmeit házasságukra nézve. Törekedniük kell arra, hogy valódi házassági szövetségben éljenek, vagyis Isten színe előtt is megvallják elköteleződésüket, aki megáldja kapcsolatukat. Kedves barátom vallomásából derült ki, hogy milyen erőt kaptak, amikor hitre jutásukat követően, három gyermekük szüleiként, templomi esküvőjük igazi gyülekezeti és családi ünneppé válhatott.

Pál keményen fogalmaz, *„kötelességet”* említ a szexussal kapcsolatban. *„Szaporodjatok, sokasodjatok!”* – bizony, ez parancsként hangzott el, amelynek közösen tudunk csak eleget tenni. A házasságunk közös küldetése gyermekeink megfoganása, megszülése, felnevelése. Ráadásul megadatik nekünk a teljes élet, aminek része a szexuális öröm is, amit ezen belül megélhetünk. Az Ószövetség rendjében az asszony, mint vagyontárgy, a jegyajándék ellenértékeként került a házhoz. A keresztyén házasságban Isten kölcsönös ajándékként készít el minket egymás számára. Ő egyengeti az utunkat egymáshoz, és az előttünk álló ismeretlen házasévek útjait is. Nem birtokoljuk egymást, és saját testünket sem a házasságban. Arra rendeltettünk, hogy testünk, Isten teremtette eszközként, egymás számára kölcsönös örömet szerezzen. Együtt válhatunk szüleivé gyermekeinknek, a következő istenfélő nemzedéknek. Nem ritka helyzet, amikor valamelyik házasfél, valóságos indok nélkül, vagy eltúlozva azt, elutasítja a

párja közeledését: fáj a fejem, kimerült vagyok, elfáradtam, nem érzem jól magam stb. Az ilyen játszmák kölcsönösen rontják szexuális megszólíthatóságunkat. Előidézheti, hogy a házasfelek máshol, mással vagy más módon keresik szexuális kielégülésüket. Férfiak számára ma az internetes pornográfia az uralkodó kísértés. Hibás reflexek kialakulásával sérül természetes szexuális ingerelhetőségük. Rendszerint a feleség testének puszta látványa is előidézi az izgalmat. E helyett sok férfi szexuális játékokat, azonos neműek aktusát, más különleges kielégülési módokat keres, vagy ilyenekbe próbálja bevonni a társát. E szexuális módok, szado-mazochisztikus eszközök, fétisek a szexuális felek méltóságát, önérzetét sértő helyzetekbe kényszerítik a résztvevőket. Számos formájuk pogány szexuális gyakorlat, ezek miatt ítélt meg és pusztított el népeket Isten, melyről szodomizmus szavunk is tanúskodik. Az ilyen szexuális gyakorlat csömörhöz, elhidegüléshez, válás közeli állapotokhoz vezethet.

Az ige erősíti az egymás iránti kölcsönös megbecsülésünket, készségünket a másik szükségleteinek kielégítésére. Sőt, felelőssé tesz egymás testi-lelki egészségéért, jóllétéért. Tudományos adatok szerint a kölcsönösen gondoskodó házasságban élők, számos egészségben eltöltött esztendővel ajándékozzák meg egymást. Betegségeik kevésbé elhanyagolt állapotban kerülnek felfedezésre, és a megterhelő élethelyzetekben érvényesülhet a bibliai elv: *„Sokkal jobban van dolga a kettőnek, hogynem az egynek; a hármas kötél nem hamar szakad el.”* (Préd 4,9-12)

Nem foszthatjuk meg egymást magunktól, kiszolgáltatva a társunkat és ezzel magunkat is. A szexuálisan éhező társ könnyebb préda a Sátán számára, aki szőke ciklonok, vagy gondoskodó, figyelmes férfiak képében jelenik meg, csapdába ejtve házassági közösségünket, amit Istenünk teljes életünkre, annak betetőzésére, szexusunk elrejtett, örömteli élvezetére készített. Élhetünk a kölcsönös egyetértésen alapuló megállapodással; ami – meghatározott időre – böjtöt jelent a testi közösségben. Keressük Isten közelségét, akaratát! A tartózkodás az egymás iránti szexuális közeledéstől jó eszköz lehet erre, mert nem szolgáltatja ki a házasfeleket, hanem az imádságban, Krisztus jelenlétében való megújulás még teljesebb ajándékká teheti a szexuális gyakorlatunkat, tapasztalatot adva a testi kívánságaink felett való uralkodásra is. Igénk megerősíti, hogy kölcsönösen kielégítő, szeretetteljes és kizárólagos házassági közösséget csak az Istennel is közösséget gyakorló, iránta engedelmességre törekvő házasfelek élhetnek meg.

Élnünk kell az egymással és Krisztussal való közösségünkkel, hogy ellene mondhassunk a Sátánnak, és megtapasztalhassuk: a *„hármas kötél”* megtart bennünket a kísértés idején.

Dr. Tolnay Lajos */ Budapest*

AZ IGERABLÓ SÁTÁN

„A Sátán sokféle ellenérvet, hamis ígéretet és mérget önt a lelkünkbe, vagy adagol kitartóan számunkra. Ha a ‘méreg’ figyelmeztetés rá volna írva mindarra, amit ránk ömleszt és ránk terhel, akkor lehet, hogy óvakodnánk. De a tartalom felirata szemérmetlenül átcimkézett, meghamisított.”

Mindhárom szinoptikus evangéliumban, a magvető példázatának magyarázatánál szerepel a Jézus Krisztus által felfedett értelmezés: *„Mindazokhoz, akik hallják a mennyek országának igéjét, és nem értik, eljön a gonosz, és elragadja azt, ami a szívükbe van vetve: ez az útfélre esett mag.”* (Mt 13,19) Márk evangéliumában a rablás minősített ideje hangsúlyos: *„amikor hallgatják, azonnal jön a Sátán, és kiragadja a beléjük vetett igét” (*4,15). Lukács evangéliumában pedig az ige kiragadásának és elvesztésének a következményén van a hangsúly: *„azután jön az ördög, és kiragadja szívükből, hogy ne higgyenek, és ne üdvözüljenek” (*Lk 8,12). Témánk tehát az ige elrablásának kockázata és az örök életet fenyegető veszély.

A szántóföldi vetésnél ismert jelenség a madarak megjelenése a vetőgép mögött. A történelem során – az ipari forradalomig – kézzel vetettek. Palesztinában pedig előbb volt a vetés, és csak azután a beszántás. A felszínen maradó, meg nem értett, a lélek mélyére nem jutott igemagvak áldozatul esnek a Sátánnak.

A román építészeti stílusú jáki templom épületdíszei között mind belül, mind kívül találunk falba helyezett kisméretű démonfej szobrokat. Egy csoportos látogatáskor valaki megkérdezte az idegenvezetőt, hogy ennek mi a magyarázata? A válasz az volt, hogy ezek a gonosz kobold fejek arra figyelmeztették a templomba betérőket és az onnan távozókat, hogy a Sátán mindig jelen van és munkálkodik ott, ahol az igét hirdetik és hallgatják. Nem kellene-e nekünk is komolyan venni ezt az évezredes tapasztalaton alapuló figyelmeztetést? Már az istentisztelet közben is kikaphatja a Sátán a szívünkből az igét. Ez megtörténhet, ha a külsőségekre koncentrálunk, például az igehirdető öltözékére, a kezébe vett tárgyakra, Bibliájának borítójára, a templomi berendezésre, vagy a helyszínen hirtelen felötlő kellemetlenségekre. Ilyenkor idézzük emlékezetünkbe az imént említett jézusi hangsúlyokat, vagyis az alkalomnak, az ige azonnali megragadásának kiemelkedő jelentőségét és az esetleges elmulasztás döntő következményeit!

Az istentiszteleti összejövetel után még inkább fokozódik a sátáni támadás. A párokra, kisebb-nagyobb csoportokra oszló közösségek mindenről tereferélnek, csak a hallott igéről nem. Egy evangelizáció végén az igehirdető felszólította a hallgatóit: „Kérem a testvéreket, hogy hazaérve ne kapcsolják be a tévét vagy a rádiót!” Emlékszem, hogy milyen jó volt engedni ennek a rendkívüli és megrendítő figyelmeztetésnek. *„Legyetek józanok, vigyázzatok, mert ellenségetek, az ördög mint ordító oroszlán jár szerte, keresve kit nyeljen el: álljatok neki ellen a hitben szilárdan…”* (1Pt 5,8-9)

A Sátán különösen jelen van ott, ahol az igét hirdetik és hallgatják. Jézus Krisztus milyen erős kifejezést használ

a Sátán ténykedésére a magvető példázatának magyarázatánál: *„kiragadja, erőszakkal elveszi”*! Egy indián egyszer belopódzott egy farmer tanyájára, hogy marhákat raboljon, azonban észrevették, elfogták és véresre verték. Az indián erre bosszút esküdött, és egy nap, amikor csak a farmer kislánya volt otthon, beugrott az ablakon, és elrabolta őt. Elvitte a vadonba, a kunyhójába, ahol éveken át indián módra nevelték a gyermeket, aki lassanként elfelejtette szüleit. Az indián a fehér emberekről csak gyűlölettel beszélt, úgyhogy a kislány szívébe is félelem, irtózat és gyűlölet költözött a fehér emberek iránt. A farmer azonban nem maradt tétlen, mert sejtette, hogy ki volt a gyermekrabló, és éveken át kutatta az indián nyomát. Egy nap üldözői felfedezték az indián tanyáját, és bekerítették. Ekkor az indián magához vette a nyolcéves kislányt, kitört a csapdából, és a visszavitte a farmra. Azt mondta a szülőknek kárörömmel, hogy otthagyja a gyermeket, ha ő is ott akar maradni. A szülők magukhoz akarták ölelni a kislányt, de ő sikoltozva menekült előlük, és mint egy kis vad, mint egy félénk őzike kapaszkodott az indiánba, s így kiáltozott: „Nem maradok itt!” Végre az édesanyának mentő ötlete támadt. Odament a családi harmóniumhoz, eljátszotta és elénekelte azt a bölcsődalt, amit olyan sokat hallott a kislány, amikor még otthon volt. A kislány figyelmesen hallgatta, majd ragyogni kezdtek a szemei, kitárta karjait és boldogan a szüleihez szaladt: „Édesapám, édesanyám!” A Sátán már a fogantatásnál és a bölcsőnél meg akarja ölni a szívünkbe szánt igét. Ha azt gondoljuk is, hogy ismerjük az ő szándékait, ne feledjük, hogy a Sátán ravaszabb minden teremtménynél (2Kor 2,10-11; 1Móz 3,1)!

Ha az igehallgatók szempontjából tekintjük a magvető példázatát, akkor azt mondhatjuk rájuk: kábultak. A Sátán sokféle ellenérvet, hamis ígéretet és mérget önt a lelkünkbe, vagy adagol kitartóan számunkra. Ha a „méreg” figyelmeztetés rá volna írva mindarra, amit ránk ömleszt és ránk terhel, akkor lehet, hogy óvakodnánk. De a tartalom felirata szemérmetlenül átcimkézett, meghamisított. A Szentháromság Isten figyelmeztet, hogyha a gonoszságot átcímkézzük, akkor magunkat csaljuk meg (Ézs 5,20; 1Jn 1,8). Sztálin egyik szórakozása az volt, hogy a lovak szeme elé zöld üveget rakott, hogy a szénát fűnek lássák. A Sátán így kábít bennünket is. Amikor a Sátán elrabolja az igét, akkor az életet öli meg (Jn 8,44b; Jel 12,12). Hetven éve következett be az egyik legnagyobb vasúti baleset a londoni Harrow and Wealdstone állomáson: három vonat rohant egymásba. A korabeli újságok fényképeket közöltek az összeroncsolódott vasúti pályaudvarról. Az egyik fényképen egy óra volt látható, amely megállt a katasztrófa pillanatában. Az óra mellé egy plakátot helyeztek el a következő felirattal: *„Készülj Istened elé!”* (Ám 4,12)

Az ige, a Jézus Krisztus által vetett mag ereje megmarad, Isten kegyelme nem fogy el. *„Ezért tehát vessetek el magatoktól minden tisztátalanságot és minden gonoszságot, és szelíden fogadjátok a belétek oltott igét, amely meg tudja tartani lelketeket”* (Jak 1,21).

Kenyeressy Károly / *Gyöngyös*

A HAZUGSÁG ATYJA A HÍVŐK ÉLETÉBEN

„... egyetlen hívő sem mentes a hazugság Atyjának a befolyásától, sőt! Jézus úgy írja le a Sátánt, mint aki ››nem állt meg az igazságban, mert nincs benne igazság (…) hazugságot szól (…) mert hazug‹‹ (Jn 8,44).”

Kevés megrázóbb élmény van Isten gyermekei számára, mint amikor egy hívő testvér bukását látják. Időről időre hallunk, látunk magunk körül ilyen fájdalmas eseteket, amik a jogos szomorúság mellett egyszersmind józanítóan is hatnak ránk – hiszen, ha ők elbukhattak, hogyan állhatnánk meg mi? Ilyen céllal íratott le Anániás és Szafira története is.

Ez a keresztyén házaspár a pünkösdkor indult jeruzsálemi közösség tagja volt; egészen biztosan látták, de valószínűleg a személyes életükben is tapasztalták Isten Lelkének a munkáját. Mégis nagyot buktak. Ennek oka Péter apostol szavai szerint az volt, hogy a Sátán megszállta Anániás szívét, hogy hazudjon a Szentléleknek (ApCsel 5,3). Mi történt? Hogy volt ez egyáltalán lehetséges? Ez a tragikus történet komoly tanulságot rejt a mai hívők számára is.

A házaspárnak volt egy birtoka, amiről úgy döntöttek, hogy eladják, és árát a gyülekezetnek adják, amint azt Barnabástól is látták (ApCsel 4,37). Semmi gond: az ő földjük, azt tesznek vele, amit akarnak. A Péterrel való párbeszédjeikből (5,3.8) azonban azt látjuk, hogy valószínűleg nyilvános ígéretet tettek arra, hogy a befolyó pénzt teljes egészében oda fogják adni a gyülekezetnek – végül mégsem így tettek; a pénz egy részét megtartották maguknak. Még ezzel sem lett volna semmi baj, de amikor a maradék pénzt úgy tették le Péter lábához, mintha az a teljes összeg lenne, hazudtak, és nem csak az apostolnak vagy a gyülekezetnek, de magának Istennek is. Az Úr azonban nem a külsőt nézi, hanem a szívet is (1Sám 16,7), és amit Anániás szívében látott, nem tetszett neki. A hazugság ugyanis csak a felszín: mögötte, a házaspár szívében képmutatás volt.

Miért hazudtak tudatosan, szánt szándékkal, előre megbeszélt módon? Azért, hogy jobb színben tűnjenek fel az apostolok és a keresztyén testvérek előtt, mint amilyenek valójában voltak. A föld eladásából kettős hasznot reméltek: a hívő közösség elismerését, hogy felnéznek majd rájuk, mint ahogy Barnabásra is, esetleg még nyilvánosan meg is dicsérik őket – és mellesleg saját anyagi hasznot, ami biztosan jól jött. A hazugságuk leleplezi, mi töltötte meg valójában a szívüket. Senki nem kényszerítette őket a felajánlás megtételére; az ő saját, önkéntes döntésük és felelősségük volt ez, aminek súlyos és azonnali következményeként mindketten tragikus véget értek.

Hogy jutottak ide? Úgy, hogy egyetlen hívő sem mentes a hazugság Atyjának a befolyásától, sőt! Jézus úgy írja le a Sátánt, mint aki *„nem állt meg az igazságban, mert nincs benne igazság. (...) hazugságot szól (...) mert hazug”* (Jn 8,44). Péter a hívők ellenségeként írja le őt, ordító oroszlánként, aki szerte jár, *„keresve, kit nyeljen el”* (1Pt 5,8), hogy kinek a szívét töltse meg hazugságaival. Kezdettől fogva ezt csinálja: a szívünkbe csepegteti hazugságait, mert tudja, hogy így az életünk felett átveheti az irányítást.

Baj akkor van, amikor a Sátánnak erről a jól leplezett, de alattomos és halálos munkájáról mi, hívők sem igazán veszünk tudomást, vagy nem vesszük azt komolyan. Hogy lehet, hogy Anániás és Szafira szívét is megszállta, betöltötte (!) a Sátán? Úgy, hogy a hazugságai megfelelő táptalajra leltek: talán a személyes büszkeségükben vagy a pozíció és az azzal járó dicsőség utáni vágyukban. Biztos, hogy nemes céljuk is volt az adományukkal, de a jó keveredett bennük a hamissal; az igazság a hazugsággal; és amikor teret adtak az utóbbinak, megtörtént a baj.

Miért nem vették ezt észre? Talán megfeledkeztek arról, amiről a mai, kényelmes világban élő hívők is hajlamosak megfeledkezni, ti., hogy a keresztyén élet nem más, mint egy állandó háború! Nem véletlenül írja Pál az efézusi hívőknek, hogy *„harcolunk”* – igaz, nem test és vér ellen, hanem *„erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei,”* többek közt a hazugság lelke ellen is – de a lényeg, hogy folyik a harc (Ef 6,12)! A hívő élet sírig tartó, küzdelmes életet jelent. Harcot a kísértések, saját romlott vágyaink és a Sátán hazug lényével szemben.

Az ördög pozíciós előnye az, hogy velünk ellentétben mindig halálosan komolyan veszi ezt a harcot. Ő mindig küzd, mindig kész odavágni. A világ, amiben élünk, az ő játszótere. És hazudik nekünk Istenről, saját magunkról és másokról is. Egy szó vagy egy megjegyzés, amit hallasz, egy cikk, egy könyv, amit olvasol, a sorozat, amit nézel – ezek mind az ő eszközei, amiken keresztül egy hamis képet ad, befolyásolja az érzéseinket, gondolatainkat, vágyainkat, céljainkat, motivációinkat, még a hitünket is! S persze a tetteinket is – hogy ne csak az igazságot szeressük, és ne csak abban járjunk.

Ananiáséknál is kicsiben kezdődhetett minden, mint a mesében: a gonosz először csak a hátsó lábát dugta be az ajtón. Egy gondolat, egy önmagában ártatlan vágy, hogy pl. nekik is maradjon a pénzből, miközben jó példát mutatnak. Péternek mégis azzal kellett szembesítenie Ananiást, hogy felelős azért, hogy a Sátán megszállta a szívét (5,3)! Ez egy súlyos kijelentés! Ananiásnak észre kellett volna vennie, hogy mi történik benne, bennük: hogy a Sátán hogyan nyeli el őket szép fokozatosan, mint kígyó az áldozatát, hogy veszi át felettük az irányítást. Úgy viselkedtek, mint a magyarok Buda elestekor: akik sem az ellenséget, sem a valódi történéseket nem ismerték fel, így nem is harcoltak. A Sátán szép köntösbe bújtatott hazugságai pedig, amik valójában pusztító, tüzes nyilak voltak, célt találtak, és a vesztüket okozták.

Ezért nekünk sem szabad félvállról venni őt. Nem szabad azt hinni, hogy felettünk már nincs hatalma. Krisztus legyőzte, megvannak a maga korlátai, de az Írás arra int, hogy vigyázzunk! Legyünk józanok, legyünk résen, és ha egy ártatlan gondolat vagy vágy mögött észrevesszük az ősi kígyót, álljunk neki ellen (1Pt 5,8-9a)! Ezért adatott a hívőknek az Isten fegyverzete, hogy felvéve azt, imádságos – vagyis Istenre néző és hagyatkozó, neki engedni kész – szívvel, hozzá ragaszkodva megállhassunk az ördög minden mesterkedésével szemben (Ef 6,14-18).

Sipos Előd Zoltán */ Dombóvár*

Siklós József

Téves spekuláció

Egy házaspár titkos nyereségre épít.
Hamar holtan hever a férfi és a nő.
Gyülekezetet akartak becsapni?
Isten Szentlelke meg nem téveszthető!

A MEGTÉVESZTŐ ÁLANGYAL

„Amikor a Sátán megszólal, akkor sosem az igazi evangéliumot mondja, nem a megfeszített Krisztust hirdeti, aki a zsidóknak botránkozás, a görögöknek bolondság, hanem az apostoli tudományon kívül mást hirdet.”

Olvasásra: 2Korinthus 11,1–15

„Mert az ilyenek hamis apostolok, álnok munkások, a kik a Krisztus apostolaivá változtatják át magukat. Nem is csoda; hisz maga a Sátán is átváltoztatja magát világosság angyalává.” (2Kor 11,13–14)

A korinthusi egyházban álapostolok jelentek meg. Álnok munkások érkeztek, akik úgy tettek, mintha Krisztus szolgái lennének, de közben más Jézust, más lelket és más evangéliumot hirdettek. Pál szívügye az volt, hogy Korinthusban ragyogjon Jézus evangéliuma, az álapostolok viszont azon munkálkodtak, hogy az evangélium fénye elhalványuljon, megrontsák Krisztus korinthusi egyházát, és elfordítsák a hívőket attól, hogy az élő és igaz Istennek szolgáljanak.

A Szentlélek azonban leleplezi ezeket az álnok munkásokat. Megmutatja róluk, hogy őket nem Krisztus küldte, nem az igazság szolgái, hanem valójában a Sátánéi. Az a Sátán az uruk, aki maga is a világosság angyalává változtatja magát.

János apostol látta, hogy a mennyből *„levettetett a hatalmas sárkány, az ősi kígyó, akit ördögnek és Sátánnak hívnak, aki megtéveszti az egész földkerekséget; levettetett a földre, és vele együtt angyalai is levettettek”* (Jel 12,9). Az ördög tudja, hogy kevés ideje van, és készen van ellene az ítélet. Kétségbeesésében minden erejét latba veti, hogy elveszítse az embereket, különösen pedig Krisztus népét.

Elhiteti az emberekkel, hogy nem kell komolyan venniük Isten szavát, nem szükséges hinniük Jézus Krisztusban, és nincs okuk félni az ítélettől. Sikeresen elterjesztette például azt az elképzelést, hogy a keresztyén vallás csak egy a sok közül, és semmi következménye nincs annak, ha a Bibliát csak emberi vélemények

gyűjteményének tekintik, sőt a Teremtőt teljesen figyelmen kívül hagyják. A gonoszság minden csalárdságával, a hazugság hatalmával, jeleivel és csodáival elhitette és fogságban tartja ezeknek az embereknek a szívét, akiknek egy napon meg kell állniuk a mennyei Bíró ítélőszéke előtt, és szembesülniük kell azzal, hogy olyan úton jártak, amely helyesnek tűnt szemeik előtt, de a halálba vezetett (Péld 14,12).

A Sátán azonban nem elégszik meg azzal, hogy a hitetleneket markában tartja. Hamis Krisztusokat és hamis prófétákat küld el, akik *„nagy jeleket és csodákat tesznek, annyira, hogy elhitessék, ha lehet, a választottakat is”* (Mt 24,24). Az idők végén elküldi az antikrisztust, aki a Sátán ereje által és a hazugság minden ördögi hatalmával, jelével és csodájával jön el, és Istennek mondja magát (2Thessz 2,3–9).

A Sátán, a hazugság atyja (Jn 8,44) nem úgy szokta megkísérteni Krisztus gyermekeit, hogy őszintén megmondja magáról, kicsoda ő, és mit akar elérni. Miközben tudjuk, hogy ordító oroszlánként szerte jár, keresvén, kit nyeljen el (1Pt 5,8), legtöbbször nem mutatja ki azonnal a foga fehérjét. Sőt úgy érkezik, mintha a legjobbat akarná az ember számára. Álnokságával megcsalta egykor Évát is. Mivel is kísértette meg az első asszonyt? Így szólt az ősi kígyó: *„Olyanok lesztek, mint az Isten: jónak és gonosznak tudói”* (1Móz 3,5). A Sátán a világosság angyalaként „jó hírt” hirdet: Eddig rosszul tudtátok, hogy nem ehettek a fáról! Bátran vegyetek róla, mert akkor lesz igazán jó nektek: olyanok lesztek, mint Isten! Miért ne tennétek így?

Az ördög mindig arra törekszik, hogy elhitesse Krisztus gyermekeivel: van más evangélium, van más örömhír. Az ördögnek és szolgáinak ez az üzenete. Amikor a Sátán megszólal, akkor sosem az igazi evangéliumot mondja, nem a megfeszített Krisztust hirdeti, aki a zsidóknak botránkozás, a görögöknek bolondság, hanem az apostoli tudományon kívül mást hirdet. Mit is mond Pál? *„De, ha szinte mi, avagy mennyből való angyal hirdetne is néktek valamit azon kívül, amit néktek hirdettünk, legyen átok.”* (Gal 1,8)

Ha Isten elküldene egy mennyei angyalt – az utolsó ítélet napjáig nem fog így tenni –, az nem hirdethetne mást, csak az evangéliumot! Ha Krisztus küld valakit, akkor az nem hirdethet mást, csak az evangéliumot! Ha mást hirdet, akkor már nem a világosság angyala, akkor nem Krisztus követe, hanem a Sátán vagy annak szolgája! Légy készen arra, hogy észrevegyed a más evangéliumot!

Amikor a Sátán a világosság angyalának adja ki magát, akkor egészen a megszólalásig hasonlít rá. Amikor azonban megszólal, akkor meg fogod hallani az eltérést a mondandójában: *„Olyanok lesztek, mint Isten: jónak és gonosznak tudói.”* Lehet, hogy amit elmond, annak 99%-a igazság, és csak 1% hazugság van benne – de ez az alig észrevehető hazugság már méreggé változtatja egész üzenetét.

Az ördög munkáját egy mai példán keresztül könnyen megérthetjük. A világosság angyalaként számtalan névleges keresztyénnel, sok helyi egyházzal és felekezettel elhitetett egy nagyon gonosz gondolatot. Amikor ez a tanítás felhangzik, akkor hallhatjuk, hogy Krisztus megváltotta az embereket – de ezalatt azt értik, hogy ezen a földön át kell alakítani a társadalmat úgy, hogy itt és most felépüljön Isten országa. Krisztus ugyanis nemcsak az embert, hanem az egész világot megváltotta, és nekünk az a feladatunk, hogy ebben az ő munkatársai legyünk. Ehhez csupán fel kell számolni a társadalomban meglévő igazságtalanságokat, fel kell szabadítani az elnyomottakat, védeni kell a környezetet, keresztyénné kell tenni a kultúrát, és ha mindezt megtesszük, akkor megvalósul Isten országa a földön. Milyen szép gondolat! De nem halljuk-e mindebben a Sátán szavát?

Jézus Krisztus azt mondta: *„Az én országom nem e világból való”* (Jn 18,36). Jézus nem azért jött, hogy itt átformálja a társadalmat – ezt nem is tette meg sem ő, sem apostolai. Megváltónk azért jött el erre a földre, hogy a kereszten kiontott vére árán lakhelyet szerezzen a népének a mennyben. Az ördög által sugallt küldetésben nincs helye Krisztus engesztelő áldozatának! Itt más evangélium hangzik, nem a Szentírás evangéliuma! Itt arról van szó: „Olyanok lesztek, mint Isten: amit Jézusnak nem sikerült elérnie a földön, azt nektek kell befejeznetek. Ő tévedett, amikor nem akarta átvenni a földön az uralmat, de most megtehetitek, amit ő elmulasztott.”

Nagy lelki küzdelemben van hát részünk. Az ellenség nagyon erős, és a megtévesztés, a hazugság minden erejét latba vetve küzd, hogy kiragadjon bennünket Krisztus kezéből. Sosem járhat azonban sikerrel, mert senki el nem választhat minket Megváltónk szerelmétől.

Dr. Vásárhelyi Bálint Márk */ Pécel*

A SÁTÁN ANGYALA PÁL ÉS A HÍVŐ SZOLGÁLÓK ÉLETÉBEN

„A Sátán által Isten elénk is akadályokat gördít, gördíthet, hogy megtisztítsa és megacélozza a szeretetünket.”

Tisztán emlékszem a pillanatra, amikor egy sátorban töltött éjszakát követően arra ébredtem, hogy a bokámban egy szép, fekete kullancs tartózkodik, és vidáman táplálkozik belőlem. Az ijedtséget és a vérszívó eltávolítását követően Istenhez fordultam. „Uram, egyszer elmondod, miért teremtettél kullancsot, ugye? Szeretném megérteni, hogyan szolgálja egy ilyen jószág a dicsőségedet.” Ha addig nem is, a mennyben biztos választ kapok majd a kérdéseimre.

Amikor megláttam, hogy ebben a lapszámban a Sátán és az ő „munkássága” kerül terítékre, hasonló kérdések fogalmazódtak meg bennem. „Uram, egyszer elmondod, miért engeded közel hozzánk a Sátánt, ugye? Hiszen csak és kizárólag ártani akar nekünk. Szeretném megérteni, hogyan szolgálja ez a velejéig gonosz lény a dicsőségedet.” Súlyos kérdések ezek, de a bibliai kijelentésnek köszönhetően már most választ kaphatunk rájuk.

Két igét fogunk részletesebben megvizsgálni. Ezek az igék nem tételes tanítás

formájában, hanem gyakorlati példák segítségével mutatják be: habár a Sátán ártó szándékkal közelít hozzánk, Isten még ezt az ártó szándékot is beépíti terveibe, és áldást hoz népe számára.

„... mérséklem magamat, hogy valaki többnek ne tartson, mint aminek lát, vagy amit tőlem hall, még a kinyilatkoztatások különleges nagysága miatt sem. Ezért tehát, hogy el ne bizakodjam, tövis adatott a testembe: a Sátán angyala, hogy gyötörjön, hogy el ne bizakodjam..." (2Kor 12,6-7) Képzeljük magunkat Pál apostol helyébe! Már fiatalon kitűnt szellemi képességeivel. Korának leghíresebb rabbijától, Gamáliéltől tanult. A damaszkuszi úton Jézus maga szólt hozzá. Átélte a vakságból való gyógyulás csodáját. Átélte az evangélium hirdetésének és a nyomában járó ébredésnek a csodáját. Mindezeken felül Isten személyes, különösen nagy jelentőségű kijelentéseket adott neki. Az ilyesmi rendszerint nagy egót eredményez. Pál maga vall róla, hogy Isten azért engedte munkálkodni a Sátán angyalát, hogy el ne bízza magát. Mit jelent konkrétan a Sátán angyala kifejezés? Milyen nehézséggel kellett szembenéznie az apostolnak? Nem tudjuk. Egy azonban biztos: olyasmiről van szó, ami valamilyen módon fájdalommal járt, és ez a fájdalom hozzájárult ahhoz, hogy Pál alázatos maradjon. Ez az alázat áldást jelentett Pál számára, hiszen előrébb jutott a megszentelődés útján; áldást jelentett a gyülekezetek számára, hiszen Pál nem a maga kiválóságát, hanem Isten nagyságát hirdette nekik; és dicsőséget hozott Isten nevére is, aki mindezt megvalósította. Isten a mi életünkben is felhasználja, felhasználhatja a Sátánt, hogy alázatban tartson. Hogyan? Isten olykor megengedi a Sátánnak, hogy szavakkal bántalmazza az embert (lásd Dávid király példája), hogy kirekesztéssel büntesse (lásd a vakon született ember példája), hogy betegséggel látogassa meg (lásd Jób példája), hogy börtönbe vesse (lásd Keresztelő János példája) stb. Ha ilyen vagy ezekhez hasonló történik velünk, az első szavunk rendszerint a panasz, a könyörgés, hogy Isten változtasson a helyzetünkön. Lehet imádkozni, de közben ne felejtsünk el gondolkodni sem! Akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál. Ez a nehézség, ami utolért, ami valamilyen módon a Sátánhoz köthető, Isten által áldássá válhat.

„... miután külsőleg, de nem szívünkben, egy rövid időre elszakadtunk tőletek, annál nagyobb vágyódással törekedtünk arra, hogy ismét lássunk titeket. Ezért el akartunk menni hozzátok, én, Pál nem is egyszer, de megakadályozott minket a Sátán." (1Thessz 2,17-18) Miután Pál megalapította a thesszalonikai gyülekezetet, továbbment, hogy munkájának máshol is legyen gyümölcse. Valamivel később – lelkipásztori gyakorlatának megfelelően – elhatározta, hogy újra meglátogatja őket. Az ilyen látogatások célja a rendezetlen ügyek elrendezése és a gyülekezet megerősítése volt. A látogatás azonban elmaradt. Miért? A részletek itt is homályban maradnak, de az biztos, hogy a Sátán is része a történetnek. Emberileg nézve ez úgy rossz, ahogy van. Isten helyében feltehetően mi nem engedtük volna a Sátánnak, hogy ilyen tegyen. De ha továbbolvassuk Pál levelét, azt látjuk, hogy a szeretet, amely az apostolban élt a thesszalonikaiak iránt, megsokszorozódott az akadályok hatására. Mint egy klasszikus szerelmi történet, ahol a férfi és a nő egymásra találása csak nagy nehézségek árán valósul meg, szerelmük azonban annál nagyobb lánggal ég. A Sátán által Isten elénk is akadályokat gördít, gördíthet, hogy megtisztítsa és megacélozza a szeretetünket. Lehet, hogy kicsit többet kell várnunk a társunkra, mint másoknak. Lehet, hogy a gyermekáldás várat magára. Lehet, hogy anyagi szempontból ütközünk akadályokba. Lehet, hogy az egészségünk szab határt az elképzeléseinknek. Ezek önmagukban nézve mind fájdalmas dolgok, de Isten kezében áldássá lehetnek, hiszen megerősítik a szeretetünket egy másik ember vagy akár egy egész közösség irányába.

Ez csupán két példa. Nem tudjuk, hányféle módon nyúl, nyúlhat bele még Isten az életünkbe a Sátán által. De akár így, akár úgy, amit tesz, szeretetből teszi a mi javunkra és az ő dicsőségére. Előbb-utóbb ez mindig nyilvánvalóvá válik. Adjunk hálát neki, hogy ő még a kemény eszközöktől sem riad vissza, és pontosan tudja, mit tesz.

***Szabó László** / Budapest*

KIKET NEVEZETT JÉZUS A SÁTÁN ZSINAGÓGÁJÁNAK?

„Megfigyelhetjük, hogy az Ószövetségben az Izraelre használt pozitív jelzők Jézus megjelenése után átszálltak az egyházra, azok megjelölésére, akik a hit ajándéka által Jézust elfogadták üdvözítőjüknek, bármilyen nép soraiból is származtak."

A Jelenések könyvében kétszer nevez így Jézus embereket: a 2,9-ben és a 3,9-ben. Minkét helyen magyarázatot is fűz hozzá, hogy félreértés ne essen a kifejezéssel kapcsolatban. Azokra utal ezzel, *„akik zsidóknak mondják magukat, pedig nem azok"*.

Nézzük meg, mit tanulhatunk ebből a meghökkentő szóösszetételből: Sátán zsinagógája!

1. A 2,9-ben Jézus azt állítja ezekről az emberekről, hogy ők „káromlást" szólnak. Az itt szereplő szó – blaszfémia – istenkáromlást jelent. Olyan kommunikációra utal, amely a Szentháromság Isten ellen irányuló szidalmazó beszéd. Az Újszövetségben ennek elsődleges értelme a Jézus istenségét tagadó álláspont a zsidóság egy részétől. Akkoriban Jézus istenségét – Krisztus, Felkent, Messiás voltát – sokan tagadták, amivel áttételesen a Szentháromság Istent is káromolták és elvetették. Vagyis a Sátán zsinagógája elsődlegesen azon emberekre vonatkozott, akik zsidó származásuk és vallásuk ellenére elutasították Jézust mint Krisztust. Ők ezzel együtt – bár ezt tagadják – az Ószövetség Istenét is megvetették. Ha ugyanis Jézus és az Atya egy, ahogy ezt Jézus állította, akkor az, aki az egyiket

megveti, az a másikat is. Ehhez kapcsolódva a Sátán zsinagógájával párhuzamosan beszélhetünk korunkban a Sátán egyházáról is, értve ez alatt azokat a magukat keresztyénnek vallókat, akik Jézus istenségét, egyedüli üdvözítő és közbenjáró voltát és az ő tanításának bármelyik részét is megtagadják, megvetik.

2. Jézus azt is mondja róluk, hogy *„zsidónak mondják magukat, de nem azok”*. Jézus előtt a Júda törzséhez tartozókat illették ezzel a névvel: zsidók. Később egy egész népet neveztek így, Isten szövetséges népét, akik közül származik majd a világból kiválasztottak Üdvözítője. Ennek a népnek a vallására is utal a „zsidó” kifejezés. Közülük azokat, akik elvetették Jézust, már más kifejezésekkel illeti az Újszövetség. Kimondottan megtagadja tőlük, hogy zsidónak nevezzék magukat. Jézus mondta róluk, hogy ők ugyan *„zsidónak mondják magukat, de nem azok”*. A Szentlélek pedig egyértelművé teszi a Róma 2-ben: *„nem az a zsidó, aki külsőleg az, sem nem az a körülmetélkedés, amely a testen, külsőleg látszik; hanem az a zsidó, aki belsőleg az, és az a körülmetélkedés, amely a szívben van, Lélek szerint és nem betű szerint”* (Rm 2,28-29). Majd a zsidóság hitvilágába betérni akaró galatáknak is kijelenti, hogy *„akik hitből valók, azok Ábrahám fiai”* (Gal 3,7), és nem azok, akik a vér szerinti leszármazottai, ám cselekedetekből akartak megigazulni.

Ezek az emberek tehát zsidónak mondták, mondják magukat, és mint néphez, mint az emberek egy bizonyos csoportjához, ősi vallásához, kultúrájához tartozók, ezt joggal állíthatják magukról. De bibliai értelemben ők sajnos kikerültek és kikerülnek Isten választott népe, a lelki Izrael, vagyis az üdvözülők soraiból. Ezzel együtt átminősíti őket Jézus a Sátán gyülekezetének.

Megfigyelhetjük, hogy az Ószövetségben az Izraelre használt pozitív jelzők Jézus megjelenése után átszálltak az egyházra, azok megjelölésére, akik a hit ajándéka által Jézust elfogadták üdvözítőjüknek, bármilyen nép soraiból is származtak. Az igazi Izrael tehát az egyház, a Jézust elutasítók pedig a Sátán zsinagógája. Jézus ezt szemébe is mondta a zsidóknak: *„Ti atyátoktól, az ördögtől valók vagytok, és atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni”* (Jn 8,44).

3. Az Újszövetség soraiból szomorúan állapíthatjuk meg, hogy a zsidóság Jézust megvető része hihetetlen nyomorúságot, szenvedést, nélkülözést, üldözést okozott Jézus igaz követőinek. Nehéz erről szólni az újraéledő antiszemitizmus korában, hátunk mögött a Holokauszttal és a Gulaggal.

Mégis, ha a kezdeti konfliktusforrásra tekintünk, azt látjuk, hogy a keresztyénség első üldözői zsidók voltak. Annak a népnek a tagjai, akik megölték az üdvözítő Jézust, intoleránsak voltak a keresztyénné lett zsidó honfitársaik felé. Ennek oka Jézus Messiássá nyilvánítása. Az apostolok hatalmas ellenállásba ütköztek ennek hirdetésekor hazájukban is, és külföldön is a szórvány zsinagógákban. A zsidóság egy része offenzív módon fordult szembe Jézus követőivel.

Túrmezei Erzsébet

Ragyogó kegyelem sötét szekerei

Ragyogó kegyelem sötét szekerei,
fekete fellegek,
mért félnék tőletek,
mért kívánnék mindig mosolygó, kék eget?

Hiszen ti az áldás záporát hozzátok.
Szegény, szikkadt szívem
szomjasan vár rátok.
Sarjadó vetésre, tikkadó virágra
könnyeitek nélkül, fekete fellegek,
csak pusztulás várna.

Szeretet, nem harag,
áldás és nem átok,
amikor kék egem gyászba borítjátok.

Hulló könnyetektől újulok, éledek,
ragyogó kegyelem sötét szekerei,
fekete fellegek.

Pál így írt róluk: *„Ezek megölték az Úr Jézust, ugyanúgy, mint a prófétákat, üldöztek minket is; nem kedvesek Isten előtt, és ellenségei minden embernek, akadályoznak minket abban is, hogy prédikáljunk a pogányoknak, hogy üdvözüljenek: így teszik teljessé mindenkor bűneiket. De végül utol is érte őket Isten haragja”* (1Thessz 2,15-16).

A zsidóságnak máig van ilyen Jézus- és keresztyénellenes része, akik indirekt módon, de tudatosan és szándékosan sok szenvedést okoznak a keresztyéneknek világszerte. Nem szabad általánosítani, kollektivizálni, és főképpen szem elől téveszteni a mi magatartásunk jézusi alapját, aki meghagyta nekünk, hogy *„szeressétek ellenségeiteket, és imádkozzatok azokért, akik üldöznek titeket!”* (Mt 5,44).

4. A Jelenések könyve 3,9 biztatást is tartalmaz a keresztyéneknek, ami örök útmutató a zsidóság felé való keresztyén misszióban és abban, ahogy imádkoznunk kell értük is. Jézus ugyanis azt mondja itt a keresztyén egyház pogány tagjainak, hogy a veszélyes ellenség (Sátán zsinagógája) tagjai közül *„elhozom őket, hogy leboruljanak a te lábad előtt, és megtudják, hogy én szeretlek téged.”*

Vagyis Jézus azt vetíti előre, hogy a Sátán zsinagógájának tagjai közül minden korszakban lesznek, akiket a Szentlélek megvilágosít, akik felismerik, hogy az egyházban a pogányok is ugyanabban az üdvösségben részesek, mint a zsidók, és hogy Jézus a zsidóknak is és a pogányoknak is a Messiása. Ez nagyon biztató, így nekünk is szeretettel, imádsággal, buzgalommal és nyitottsággal kell a zsidóság felé is szolgálnunk az evangéliummal, nem feledve, hogy valamikor mi tagolódtunk be a sokáig szinte csak zsidókból álló egyházba. Most mi, pogányok várjuk és vágyjuk a zsidóság tagjai közötti ébredést, Jézus Messiásvoltának felismerését.

Az egyházban nincs alá és fölérendeltség pogányok és zsidók között. Így Jézus szavai nem utalnak se a zsidóság vezette végidőbeli világra vagy világegyházra, se a pogányokból lett keresztyének által vezetett világra és világegyházra. Jézus annyit ígér itt – és a Szentírás más helyein is –, hogy a zsidóság alvó és ellenséges tagjai közül minden időben lesznek, akik Jézushitre jutnak, megelevenednek az egyházban, és testvéri szeretetben élnek a pogányokból lett testvéreikkel. Ezek a jézusi mondatok tehát nem jelentik a zsidóság végidőbeli általános megtérését! Azt viszont jelentik, hogy mindig, minden korban lesznek zsidók, aki elfogadják Jézus Messiásnak, a pogányokat pedig testvéreiknek. A Jézushoz hűséges egyház mindig örül annak, ha ilyen történik.

Sipos Ajtony Levente / Soltvadkert

KIKET ADOTT ÁT PÁL A SÁTÁNNAK, ÉS MIÉRT?

„A kihívottak a Szentlélek által közösségbe tagolva, Krisztus-testként harcolják a hit nemes harcát, ügyelve arra, hogy az egyéni és gyülekezeti életükben egyaránt Krisztus törvénye érvényesüljön."

Olvasásra: 1Korinthus 5,5; 1Timóteus 1,20; 1Timóteus 5,15

A fenti igehelyek megdöbbentő eseményekről adnak tudósítást: egyes gyülekezetekben olyan fegyelmezési eszközt kellett alkalmazni, amely a vétkes egyének Sátánnak történő átadását jelentette. Ez utóbbi kifejezés Pál apostol megfogalmazásában mindkét esetben arra utal, hogy ezeknek az embereknek egy időre el kellett hagynia a gyülekezetet, azaz nem vehettek részt annak életében. Így a világ nem lelki közegében – ebben az összefüggésben az ördög játékszabályai által uralt területen –, oda visszatérve kellett magukba nézniük, tetteik, tanaik felett elgondolkodva, kijózanodva bűnbánatra jutniuk. A kiközösítés, kizárás ma sem túl kedvesen csengő szavak. Ezt azonban nem lehet elintézni annyival, hogy ezekben az esetekben bizonyára csak egy régi világ kezdetleges és elavult egyházfegyelmi próbálkozásairól, kevés lelkigondozói érzékenységgel rendelkező, emberi, önkényes gyakorlatról olvasunk. A kizárás, kiközösítés mint egyházfegyelmi eszköz komoly bibliai háttérrel rendelkezik.

Ahogyan az Ószövetségben is többször drámai helyzetekben kellett a bűnnel, engedetlenséggel szemben eszerint eljárni (1Móz 3,23-24; 2Móz 12,14; 4Móz 15,36 stb.), úgy Isten újszövetségi egyházában is alkalmaztatta a Szentlélek ezt a határozott rendőrző és helyreigazító, embermentő eszközt. Fontos hangsúlyoznunk, olyan kirívó bűnök esetében láthatjuk ezt az igen szigorú gyülekezeti fegyelmezési módszert, amelyek komolyan veszélyeztették a misszió hitelességét, a gyülekezetek létét. Hiszen elképzelhetjük, hogy Korinthusban milyen óriási károkat okozott a botránkoztató életvitel: *„mindenfelé az a hír járta, hogy paráznaság van köztük"*, méghozzá olyan, amilyen a pogány világban sem fordul elő (ld. 1Kor 5,1). Efézusban, vagy a Timóteus működési területén élő gyülekezetekben pedig olyan tévtanítások terjedtek, amik abból fakadtak, hogy a hitet és jó lelkiismeretet némelyek elvetették, így a *„hit dolgában hajótörést szenvedtek"* (1Tim 1,19 ill. 5,15).

Pecznyík Pál
Áldott Orvos

Bűnösök Orvosa, Jézusunk – szertejár,
boldog: ki sebére gyógyulást Tőle vár.
Szent szíve elszorul tengernyi kín láttán,
mely feltör a „jajtól" meggyötörtek száján.
Itt van – bár nem látjuk –,
csak hívásunkra vár,
a benne hívőknek porsátorában jár.
Sebet kötöz, könnyet töröl áldott keze,
gyógyul a seb, s apad a könnyek tengere.
Ahol Jézus gyógyít, felépül a beteg,
még az is, ki felett halál-angyal lebeg.
Bűnsebre vére hull gyógyító ír gyanánt,
hogy élhess, Ő szenvedett éretted kínhalált.

Testvér, ha a szíved fájdalomtól reszket,
hidd el, kit Ő gyógyít, soha el nem veszhet!
Engedd letörölni arcodról könnyeid,
engedd bekötözni bűnmarta sebeid!
Bízzad Szent kezére hittel az életed,
s elmúlik a bűnláz, mely sokszor égetett.
Amit földi orvos soha el nem érne,
meggyógyít Jézusnak cseppnyi drága vére.

Kontrollálatlan gőggel igyekeztek másokat is magukkal rántani. Eljutottak egy olyan pontra, ahonnan már sodortattak, és olyannyira érzéketlenné váltak az ige iránt, hogy nem zavarta őket a nyilvánvaló tévelygésük. Mind a korinthusi parázna férfi, mind Himenaiosz és Alexandrosz esetében az volt tetteik következménye, hogy el kellett hagyniuk a gyülekezetüket. A bűn minden esetben emberek által ölt testet, azaz valóságos módon nyilvánul meg, emberi szívet és akaratot keresve, találva. Érdekes megfigyelni, hogy ezekben az esetekben is személyek által fertőz, akik aktív és elszánt művelői, propagálói annak.

Az egyház nem oldódhat fel a világban, van „kinn" és van „benn", a kettő nem folyhat össze. A kihívottak a Szentlélek által közösségbe tagolva, Krisztustestként harcolják a hit nemes harcát, ügyelve arra, hogy az egyéni és gyülekezeti életükben egyaránt Krisztus törvénye érvényesüljön. Ez a bensőséges, egymásról gondot viselő szeretetközösség őrködik a tiszta tanítás és az evangéliumi életvitel felett (Pál, a korinthusi esetnél jó néhány bűnt felsorol még (1Kor 5,11)).

A fegyelmezés célja

A fenti igeszakaszok esetében mindkét helyen egyértelműen látszik a fegyelmezésben a kettős szándék: a bűn terjedésének fékezése és az illető személy helyes útra való térítése.

A kovász, azaz a *„régi kovász"*, ami ebben az esetben a gyülekezetet átfertőzni képes bűn és hazugság – hamar keleszt (1Kor 5,6kk). Nem kérdés, hogy a gyors és határozott fellépés nagyon szükséges. Ugyanakkor az adott személyek is rendkívül fontosak. Pál meg is nevezi a konkrét célokat: a korinthusi férfit azért rekesztik ki, *„hogy lelke üdvözüljön az Úrnak ama napján"* (1Kor 5,5), Himenaioszék tekintetében pedig ezt olvassuk: *„hadd tanulják meg, hogy ne káromolják Istent"* (1Kor 1,20). Tehát Pál célja a gyülekezetek védelme, építése mellett mindkét esetben ezeknek a hívő testvéreknek a megmentése volt, és a kegyességük e durva szélsőségéből való „visszarángatása". Figyelemre méltó, hogy a korinthusi embernél többes szám első személyben fogalmaz, ami a gyülekezet illetékeseinek és nagyobb közösségének a döntésben való részvételére utal. A Timóteusnak írt beszámolójában is okunk van azt feltételezni, hogy ugyanezt a rendet követve történt a félrevezetők rendszabályozása. E gondos és arányos intézkedés bizonyára a döntéshozók számára is igen fájdalmas feladat volt, de a gyüle-

kezet és az eltévedt személy iránti szeretet motiválta – Krisztus lelkületével. Mire idáig eljutottak Pálék, már minden bizonnyal sok intéssel, feddéssel teli türelmet tanúsítottak.

Mai lehetőségek

Kérdezhetné valaki, hogy történik-e ilyen intézkedés napjaink gyülekezeteiben? Jóllehet az egyházi törvényünk erre vonatkozó rendelkezése ismeri és előírja a jó rend érdekében való feddés, fegyelmezés evangéliumi keretek közötti szükségét és több eszközét, azonban a gyülekezetből, egyházból való ideiglenes vagy végleges kizárás, sákramentumoktól való eltiltás nem szerepel benne, tehát nem alkalmazható sem kisebb súlyú, sem fegyelmi vétségek esetén (Ld. bővebben: 2000. évi I. Tv a MRE Egyházi Bíráskodásáról, IV/2). Ennek a vélhető okairól, hátteréről ebben a rövid tanulmányban nem tudunk bővebben szót ejteni.

Hitvallásaink amellett, hogy az eltévelyedettért érzett buzgó felelősséget hordozó, és az építően intő magatartást határozzák meg, tudnak az egyházból való kirekesztés eszközéről, mint végső és csak igen körültekintően alkalmazható fegyelmezési intézkedésről is. A Káté a sákramentumoktól való eltiltás útján gyakorolhatóként írja le, de hozzáteszi a visszafogadás szükségét is a valóságos bűnbánat és megújulás esetére, a Második Helvét Hitvallás pedig a rend érdekében megnevezi a „régiek" által gyakorolt kiközösítést, bíróságok működését, melyet „az idő, a közállapot és a szükség szerint a gyülekezet épülésére" alkalmaztak. (Ld. HK 83., 85. kérdés-felelete, valamint IIHH XVIII/23.)

A tiszta tanítás feletti őrködés, a sákramentumokkal való rendeltetésszerű élés melletti megmaradás és az evangéliumi mérték szerinti életvitel mindannyiunk igei kötelessége, amelynek a háládatosságból való követése minden egyháztag betöltendő feladata. Ezért egyéni és közösségi jellegű felelősséget is hordozunk az Úr előtt, melynek gyakorlása mindenkor az igazsághoz, jó rendhez ragaszkodva és szeretetben kell, hogy végbemenjen. Érdemes megfontolni az egyházfegyelmi szolgálatunk tekintetében a már idézett hitvallásunkat: „Ebben mindig azt a szabályt kell követni, hogy mindenek épülésre történjenek, illendően és tisztességgel, zsarnokoskodás és pártoskodás nélkül. Az apostol ugyanis arról tesz bizonyságot, hogy neki Isten építésre adta a hatalmat az egyházban, s nem rombolásra (2Kor 10,8). Maga az Úr is megtiltotta, hogy a gazda szántóföldjéből a konkolyt kigyomlálják, mert fennáll az a veszély, hogy a búzát is kitépik vele (Mát 13,28–30)." (IIHH, uo.)

***Dr. Hotorán Gábor** / Érsekcsanád*

A SÁTÁN FOGSÁGA ÉS BÖRTÖNE

„Vajon a Sátán börtönét szó szerint kell értenünk, vagy képes beszéddel van dolgunk? Vajon az angyal egy földi kulcsot és láncot tartott a kezében, és azzal kötözte meg a Sátánt? Vajon egy földi üreg mélyébe vetette, és oda zárta be?"

„És láték egy angyalt leszállani a mennyből, akinél vala a mélységnek kulcsa, és egy nagy láncz a kezében. És megfogá a sárkányt, azt a régi kígyót, aki az ördög és Sátán, és megkötözé azt ezer esztendőre, És veté őt a mélységbe, és bezárá azt és bepecsételé őfelette, hogy többé el ne hitesse a népeket, míg betelik az ezer esztendő; azután el kell néki oldoztatni egy kevés időre." (Jelenések 20,1-3)

A Jelenések könyve fenti sorai a Szentírás legizgalmasabb és – talán éppen ezért – legvitatottabb részei közé tartoznak. Három bibliai vers, ami a Sátánt legyőzött rabként állítja elénk. A nagy bűnözőt a mennyei angyal megfogja, láncra verve megkötözi, egy verem mélységébe veti, majd a mélység ajtaját lezárva le is pecsételi. A magyarázók és sok bibliaolvasó lelkében felébred a kíváncsiság: Ki lehet a mennyei angyal? Mit jelent a Sátán megkötözése és fogsága? Mennyi az ezer esztendő? Mikor kezdődik ez az időszak, és mikor telik be? Milyen rövid, és mikor jön el a *„kevés idő"*, amikor a Sátán eloldoztatik? A kíváncsiskodó kérdéseket szinte vég nélkül sorolhatjuk. A sok mai félreértés és hitetés miatt jegyezzük meg, hogy a Jelenések könyve 20. részének látomásában nincs szó Krisztus második jöveteléről, a testi feltámadásról, Krisztus földi uralkodásáról, Dávid trónjáról, Jeruzsálem városáról.

Lásd a lényeget!

Kedves olvasó, kérlek figyeld meg a Jelenések könyve célját! Miért adott Jézus Krisztus kijelentést, mennyei apokalipszist apostolának, szeretett tanítványának? A Jelenések könyve a győztes Jézus Krisztusra irányítja a figyelmedet: *„Ne félj; én vagyok az Első és az Utolsó, és az Élő; pedig halott valék, és ímé élek örökkön örökké, Ámen, és nálam vannak a pokolnak és a halálnak kulcsai"* (Jel 1,17-18). A győzelmes, feltámadott Jézus Krisztus bátorítja földön harcoló egyházait, akik még sátáni erőkkel küzdünk. A földi küzdelmekben minket is az bátorít, hogy Krisztus kezében vannak a pokolnak és a halálnak kulcsai, vagyis az üdvösség és kárhozat fölötti hatalom az övé.

Ugyanez a cél, amikor a 20. fejezet sorait olvasod. Jézus Krisztusnak és az ő megváltottainak nagy ellensége legyőzve rabságra, láncra, tömlöcbe kerül. Börtönében dühönghet, tombolhat, de Krisztus győzelmét, az üdvözítés művét nem ronthatja meg. Lásd mennyei megváltódat, akinek a kezéből semmilyen sátáni tombolás, ördögi ármány nem szakítja ki az üdvözítés hatalmát!

A Sátán börtöne

Vajon a Sátán börtönét szó szerint kell értenünk, vagy képes beszéddel van dolgunk? Vajon az angyal egy földi kulcsot és láncot tartott a kezében, és azzal kötözte meg a Sátánt? Vajon egy földi üreg mélyébe vetette, és oda zárta be?

Ne folytassuk a kérdéseknek ezt a sorát. A kulcs, a lánc, a megkötés, a bezárás mind Krisztus hatalmát, győzelmét és a Sátán bukását hirdeti. Most tegyük fel a kérdést, mikor győzte le, mikortól és miben korlátozza Isten Fia a Sátán hatalmát?

A válaszhoz segítsenek az alábbi Igék:

Mt 12,26 és 29: Jézus Krisztus a saját szabadító tetteit, csodáit, hatalmát a Sátán, mint egy hatalmas úr megkötözésével azonosítja. Azért tudott Jézus démonokat kiűzni, mert a Sátánt előbb már megkötözte.

Jn 12,31: *„Most van e világ kárhoztatása; most vettetik ki e világ fejedelme:…”* Krisztus a Sátán hatalmának megtörését önnön földi szolgálatának, áldozatának idejével azonosította.

Jn 16,11: *„Ítélet tekintetében pedig, hogy e világnak fejedelme megítéltetett.”* A Szentlélek arról tanúskodik, hogy a Sátán már megítélt, legyőzött fejedelem, aki elvesztette a hatalmát.

1Jn 3,8 *„Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa.”* Isten Fia már megjelent, amikor testté lett, célja pedig az ördög munkáinak lerontása, hatalmának megtörése volt, ami már meg is történt.

A Jelenések könyve 20. rész kezdő szavai: *„És láték egy angyalt leszállani…”* Krisztus győzelmének újabb bemutatása, ami a 4. verstől a végső ítéletben teljesedik ki. A 19. rész utolsó versei már elvezettek a történelem végső pontjáig, de a 20. fejezetben újra elkezdődik Krisztus győzelmének bemutatása. A Sátán megkötözésének, börtönének ideje Krisztus halálával és feltámadásával már elkezdődött.

Most pedig azt figyeljük meg, miben korlátozott a Sátán hatalma! Igénk nem a Sátán megsemmisüléséről, hanem megkötözéséről és börtönéről ír? A látomás nem hagy kétségben minket. A Sátán hatalma egyetlen területen korlátozott: *„többé el ne hitesse a népeket”.*

Ezen a ponton meg kell figyelnünk egy nagy változást. Jézus jöveteléig Izrael kivéve minden nemzet a Sátán lelki uralma alatt élt. János apostol korában – néhány helyi egyháztól eltekintve – emberek tömegei vitték áldozataikat a bálványoknak és a mögöttük álló ördögöknek (1Kor 10,20). Ezt látva el kellene keserednünk, kétségbe kellene esnünk. De történt valami, és minden megváltozott. Felragyog a Jelenések 20. részének dicső képe, a Sátán börtöne, ahonnan Isten üdvözítő művét képtelen korlátozni a népek között.

Amikor az angyal megkötözte, és börtönbe zárta a Sátánt, a nemzeteket elhitető hatalmát korlátozta. Pünkösdkor mindenféle nyelven, minden nemzet fiai számára felhangzottak Isten nagyságos dolgai, az örök élet beszéde, és akik hittek, megszabadultak a Sátán hitetéséből az örök életre. Ugyanezt látod, kedves olvasó, János evangéliuma korábban idézett fejezetében. Görögök, pogány származású emberek jöttek Jézushoz: *„látni akarjuk Jézust”* (Jn 12,20). Urunk pedig ezt látva így szólt: *„Eljött az óra, hogy megdicsőíttessék az embernek Fia,”…,* és ugyanazon időre utalva: *„Most van e világ kárhoztatása; most vettetik ki e világ fejedelme.”* A Sátán börtönét, hatalmának korlátozását jelezte, ahogyan a görögök, a pogányok Jézust akarják látni.

A Sátánnak lehet, és ma is van hatalma a politika, a média, az üzleti- és pénzvilág, a kultúra, de még a vallás területén is. Ahol és amikor azonban Jézus Krisztus evangéliuma, a keresztről szóló beszéd felhangzik, olyan mennyei erő lép működésbe, ami fölött a Sátánnak semmi hatalma. Kénytelen megkötözött, legyőzött rabként tudomásul venni Krisztus győzelmét, az ellenállhatatlan kegyelem és az üdvözítő szeretet hódítását, amikor valaki hisz az evangéliumban.

1000 ESZTENDŐ

Vajon az ezer év 365000 napot jelent (plusz a szökőnapok)? Ha így volna, és az 1000 év – ahogyan láttuk – Krisztus földi szolgálatával kezdődött volna, akkor nagyjából I. István királyunk uralkodása idején véget is ért volna. Ráadásul a *„kevés idő”* így hosszabb, mint maga az ezer év. Az ezres szám, amint a Jel 7,4-ben is, a teljességet hirdeti. 1000 esztendő, egy teljes korszakot jelent. A Sátán börtöne a teljes korszak alatt zárva marad. Mindvégig fel fog hangozni az evangélium, és egyetlen nap sem lesz, amikor a Sátán az evangéliumot erőtlenné tudná tenni. Megpróbálja politikai, katonai, média-technikai, pénzügyi, kulturális vagy akár vallási eszközökkel is gátolni az evangélium üdvözítő erejét, de erre egyetlen pillanatig sem lesz képes, Kálvinnal szólva: „egyetlen egy hívő lélek üdvössége meg nem rendül”.

Micsoda biztatás lehetett János kortársainak a látomás a Sátán börtönéről. Milyen boldog tapasztalat, amikor az evangélium hatására valaki üdvösséges hitet, szeretetet és reménységet talál Krisztusban. Milyen dühítő lehet tehetetlenül, börtönből nézni, ahogyan a Sátán hitetéséből valakit a valóság szabaddá tesz. Mi, kedves olvasó, akik Krisztus földön élő, küzdő egyházának tagjaiként élünk, bátorodjunk és örüljünk! Bátorodj te is az evangélium hitében és hirdetésében, és örülj, mert az evangélium embereként a nagy ellenség már tehetetlen veled, megkötözve, börtönből nézi Krisztus üdvözítő szeretetének diadalát életedben.

Dr. Cs. Nagy János / *Pécel*

HOGYAN KERÜLT LUCIFER A HITTUDATUNKBA?

„A Sátán héber nevének eredeti jelentése vádló, ellenszegülő, s jelleméről sokat megtudhatunk a Biblia más helyeiről, pl., hogy szétdobáló, hazug, emberölő stb.”

A New Age világvallás egyik ezoterikus szereplője Lucifer, a szellemi világosság, a szabadság, a haladás, a civilizáció képviselője. Neve megjelenik már Helena Petrovna Blavatsky (Jelena Petrovna Hahn, 1831 –91), a Theozófiai Társaság (1875) első elnökének írásaiban. Később felerősíti a luciferi vonalat – Blavatsky tanításait követve – Alice A. Bailey (Alice LaTrobe Bateman, 1880-1949), aki 1922-ben megalapítja a Lucifer Publishing Company-t (a nevét később Lucis Trust-ra változtatták), amely szervezet a mai napig vezető képviselője az okkult és ezoterikus tanításoknak. David Spangler (1945–) pedig, mint a New Age apostola, egészen addig elmegy Lucifer imádatában, hogy kijelenti: „Senki sem

lép be az Új Világrendbe, hacsak nem tesz fogadalmat, hogy imádja Lucifert. Senki sem lép be a New Age-be, hacsak nem veszi át a luciferi beavatást". És, hogy ki is Lucifer, arról így nyilatkozik: „Krisztus és Lucifer egyazon erő. Lucifer készíti fel az embert a krisztuslét megtapasztalására. Ő a nagy kezdeményező." (David Spangler Reflections on the Christ 44-45. o.)

– De ki is Lucifer?
– Hát, a Sátán! – vágná rá egyből a legtöbb ember Magyarországon.
– Honnan veszed ezt?
– Természetesen a Bibliából!
– Na, akkor mutasd, hol olvasod Lucifer nevét?

… s bizony, az ismert magyar bibliafordítások egyikében sem szerepel Lucifer neve, sőt a Biblia eredeti nyelvein, héberül és görögül szintén nem találjuk Lucifer nevét. Akkor mégis hogyan szivárgott be tudatunkba a Sátánnak ez a neve?

Ki ne ismerné Madách Ember tragédiáját? Ha máshonnan nem, innen bizonyára még a keresztyén hittel nem is foglalkozó magyar ember is tudja, hogy „a tagadás ősi szelleme", az Úr ellenlábasa Lucifer.

S ha nem a Bibliából, akkor honnan vette Madách pont ezt a nevet?

Egészen az ószövetségi korba, Babilon bukásáig kell visszatekintenünk. Ézsaiás írja egy gúnydalban Babilonról: *„Jaj, leestél az égről, fényes hajnalcsillag! Lehulltál a földre, népek legyőzője! Pedig ezt mondtad magadban: Fölmegyek az égbe, Isten csillagai fölé emelem trónomat, odaülök az istenek hegyére a messze északon"* (Ézs 14,12–13). S itt a fényes hajnalcsillag héberül helel ben-shachar, ahol Helel a Vénusz bolygó héber neve, ben-shachar jelentése pedig „a hajnal fia".

Nos, amikor az Ószövetséget görögre fordították (Septuaginta), akkor görögül a phosphoros (hajnalhozó) nevet kapta, és amikor (Szent) Jeromos a Septuaginta alapján elkészítette a latin nyelvű Vulgatát, a Vénusz csillag latin nevét, a Lucifer szót alkalmazta itt (lux=fény és ferro=hozni szavakból a „fényhozó", mint a hajnal előhírnöke).

A Sátán héber nevének eredeti jelentése vádló, ellenszegülő, s jelleméről sokat megtudhatunk a Biblia más helyeiről, pl., hogy szétdobáló, hazug, emberölő stb. De az emberek mindig szerették volna megjeleníteni is. Így ez a kapcsolat a Sátán és a hajnalcsillag közt az ószövetségi idők óta élt a vallásos zsidó gondolkozásban. Jézus is ebben az értelemben utal rá: *„láttam a Sátánt villámként leesni az égből"* (Lk 10,18). Az egyházatyák már latin hatásra nevesítették is Luciferként, mint az egyik, Isten ellen fellázadt arkangyalt. Végül I. Gergely pápa honosította meg végleg a Lucifer nevet, mint a kísértőt, aki az első emberpárt rávette, hogy szakítson a *„jó és a rossz tudásának fájáról"*. Rásegített erre a klasszikus angol fordítás, a King James féle, mert az Ézs 14,12-ben nem fordította angolra a hajnalcsillagot (morning star), hanem személynévként Lucifernek írta a Vulgata alapján.

Hogy ez mennyire helytelen gondolattársítás volt, arra érdemes megjegyezni, hogy a Vulgatában még kétszer fordul elő a lucifer szó, de ezek egyike sem a Sátánra vonatkozik:

– Jób 11, 13 és 17-ben Cófár oktató beszédében mondja Jóbnak, hogy *„ha hozzá fordítod szívedet, … Fényesebbé lesz élted a déli verőfénynél, a homály is olyan lesz, mintha reggel volna"* (itt a reggel szó a lucifer).
– 2Pt 1,19-ben pedig az Úr Jézusra vonatkozik: *„Ezért egészen bizonyosnak tartjuk a prófétai beszédet, amelyre jól teszitek, ha figyeltek, mint sötét helyen világító lámpásra, amíg felvirrad a nap, és felkel a hajnalcsillag szívetekben"* (itt meg a hajnalcsillag szó a lucifer).

Megjegyezzük még, hogy a különböző magyar bibliafordításokban a hajnalcsillag szó változó számban fordul elő, Károlinál egyszer (Jel 2,28), az UF (Magyar Bibliatársulat) szerint háromszor (Ézs 14,12; 2Pt 1,19; és Jel 22,16), a revideált UF szerint négyszer (Ézs 14,12; 2Pt 1,19; Jel 2,28 és Jel 22,16), és a Szt. István társulat fordításában háromszor (Jób 38,32; 2Pt 1,19; Jel 22,16). Ezek közül legfeljebb csak az Ézs 14,12 utalhat a Sátánra.

Végezetül – a sok bölcselkedő írásmagyarázat után – hadd ragyogjon fel a *„világ világossága"* Péter apostol bizonyságtételében (2Pt 1,16–19)!

„Mert nem kitalált meséket követve ismertettük meg veletek a mi Urunk Jézus Krisztus hatalmát és megjelenését, hanem úgy, hogy szemtanúi voltunk isteni fenségének. Mert amikor az Atya Istentől tisztességet és dicsőséget nyert, és ilyen szózatot intézett hozzá a felséges dicsőség: „Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm", mi hallottuk ezt a mennyből jött szózatot, mert együtt voltunk vele a szent hegyen. Ezért egészen bizonyosnak tartjuk a prófétai beszédet, amelyre jól teszitek, ha figyeltek, mint sötét helyen világító lámpásra, amíg felvirrad a nap, és felkel a hajnalcsillag szívetekben."

***Dr. Viczián Miklós** / Budapest*

MI BOSSZANTJA AZ ÖRDÖGÖT MONTENEGRÓBAN?

A Balkán-félsziget délnyugati részén található az a kicsiny ország, amit a „fekete hegyek országának" neveznek. Ez Montenegró, vagy ahogyan a helyiek nevezik: Crna Gora. Gyönyörű tengerpartja, a csodás hegyvidékek és a vadvizek szépsége miatt turisták kedvenc nyaralóhelye. Északi oldalról Szerbia, keletről Koszovó, délről az Adriai-tenger, nyugatról pedig Horvátország és Bosznia-Hercegovina határolja.

Történelme erősen összefonódott Szerbiáéval. Már a 10. században létrehoztak egy független fejedelemséget Duklja néven. Később Zeta elnevezéssel a Bizánci Császárság provinciája lett, a 12. századtól Szerbia (Raška), majd az Oszmán Birodalom része. A hódoltság megszűnését követően 1878-ban kikiáltották

önálló királyságukat, néhány év múlva azonban országukat az Osztrák-Magyar Monarchiához csatolták.

Az első világháború végén a montenegrói nép Nagy Nemzetgyűlése kimondta az ország Szerbiához való csatlakozását, majd a kikiáltott Szerb-Horvát-Szlovén Királyság egyik tartománya lett. 1941-ben területének jelentős része olasz megszállás alá került. Amikor a háború befejeztével a felszabadított délszláv területeket egyesítették, Montenegró az új Jugoszláv Népköztársaság egyik tagállama lett.

1992-ben, Jugoszlávia szétesése után Szerbia és Montenegró együtt maradt, idővel laza szövetségen alapuló államközösséggé alakultak, mígnem 2006. május 21-én Montenegró kimondta a teljes önállóságát.

Az ország területe 13.812 km^2, lakosainak száma (becsült adatok szerint) 620.000. Etnikai megoszlása a legutóbbi népszámlálás szerint: montenegróiak (45,0%), szerbek (28,7%), bosnyákok (11,9%), albánok (4,9%), romák (1,0%), horvátok (1,0%), egyéb (7,5%). Vallási szempontból csupán becsült értékek állnak rendelkezésre: görög keletiek (72,1%), muszlimok (19,1%), római katolikusok (3,4%), vallástalanok, egyéb (5,4%).

A vallási összetételét nézve, a közelmúltig mindössze három hivatalosan bejegyzett egyház működött: a Szerb Ortodox Egyház, a Római Katolikus Egyház és az Iszlám Közösség. A többi felekezet egyesületi formában létezett. 2020-ban ez a helyzet megváltozott, jelenleg 22 regisztrált vallási közösséget tartanak számon, legnépesebb közülük a Szerb Ortodox Egyház.

A Montenegrói Iszlám Közösség meglehetősen nagy szétszórtságú. Tagjainak zömét bosnyákok alkotják, akik az ország nyugati részén telepedtek meg.

A római katolikusok inkább a horvátajkú lakosság köréből kerülnek ki, kisebb számban akadnak köztük albánok és montenegróiak is. Két külön püspökségük van.

Ami a zsidókat illeti, két hitközösség került bejegyzésre: egyik a Montenegrói Zsidó Hitközség, a másik pedig az államilag idén elismert Chábád Lubavics-mozgalomhoz tartozó Zsidók Vallási Közössége.

A protestánsok létszáma elenyésző, csupán néhány kisebb evangéliumi közösség végez missziót. Közülük többet a szerbiai pünkösdi-karizmatikus gyülekezetek alapítottak.

A fentiek mellett működik még a Hetednapi Adventista Egyház, a Jehova Tanúi – Keresztyén Vallási Közösség és az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza (mormonok).

Füle Lajos
Kérdések

Hatalmába vett a LÉLEK?
Bölcsebbé tettek az évek?
Gyökeresebb lett beszédünk?
Valóban az ÚRNAK élünk?

Az egyetlen evangéliumi és biblikus tanítást képviselő egyház a Bibliai Keresztyén Közösség. Vezető lelkipásztora, Staniša Šurbatović, érdekes életutat járt be. Családja a Nikšić melletti Bršno faluból származik, ahonnan az édesapja a második világháború után az Egyesült Államoka emigrált. Ő már ott született 1961-ben. Az ortodox egyházban keresztelték meg, de vallását soha nem gyakorolta. 1979-ben, elsőéves főiskolás korában viszont élő hitre jutott. A tengerészeti akadémián tanult, majd az amerikai haditengerészetnél helyezkedett el. 1982-ben megnősült, majd a Westminster Teológiai Szemináriumban lelkészi diplomát szerzett. 1991-től tábori lelkészként működött az egyik amerikai katonai támaszponton.

Régi vágya volt, hogy szüleinek hazájába, Jugoszláviába menjen misszionáriusnak. 1996-ban úgy tűnt, hogy erre lehetősége nyílik, ám az országban polgárháború dúlt, így megtagadták tőle a beutazást. Másodszori próbálkozásra azonban beengedték. Családjával együtt Nikšićben, Montegeró második legnagyobb városában telepedett le, ahol azonnal megkezdte a missziói munkát. A helyi egyetem bölcsészkarán vállalt munkát, angol nyelvet és irodalmat tanított.

Montenegróban nem voltak még akkor protestáns közösségek. Hosszú és fáradságos munkával bibliatanulmányozó csoportokat hozott létre, akiknek előadás-sorozatot tartott „Alapigazságok” címmel. Nem volt könnyű a helyzete, hiszen akkor a NATO-bombázások miatt fokozott Amerika-ellenesség uralkodott ezen a vidéken. Hallgatóságából alakult egy kálvinista baptista közösség, sőt később két újabb gyülekezetet alapított. Egyházukat hivatalosan azonban csak 2020 őszén jegyezték be.

Staniša Šurbatović idővel megkapta a montengrói állampolgárságot. Mivel az amerikai haditengerészettel sem szakadt meg teljesen a kapcsolata, így a 2001. szeptember 11-i New York-i terrortámadást követően hazarendelték, hogy filológusként részt vegyen Oszáma bin Láden hangjának beazonosításában. A montenegrói kormány kérésére ezt a parancsot visszautasította, ami miatt az Államokban megbízhatatlanná nyilvánították.

Montenegróban rendkívül nagy tekintélynek örvend, gyakran kérik ki véleményét különböző vallási ügyekben. Több írása jelent meg nyomtatásban, kerekasztal-beszélgetések, teológiai vitafórumok állandó résztvevője. A jelenleg hatályos montenegrói vallási törvény előkészítése során az ő közreműködése alapján vették figyelembe a protestáns vallási közösségek sajátos igényeit.

Sokan imádkoznak ma azért, hogy az Úr áldja meg Staniša Šurbatovićék úttörő vállalkozását. Szolgálatuk Krisztus evangéliumának hirdetése mellett azért is fontos, mert a montenegróiak nagy lelki sötétségben élnek. Burjánzik köreikben a babonaság, a jóslás, az ezotéria, a különböző hamis tanítások, terjesztésükben pedig sokszor maguk, a „mágikusan aktív” ortodox pópák járnak az élen. Ezért egyházi ünnepeik különösen is okkultan terheltek. Mivel *„azért jelent meg az Isten Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa”* (1Jn 3,8), hisszük, az Úr nem hagyja magára kicsiny seregét a sötétség ellen vívott harcában, és küzdelmük nem lesz hiábavaló!

Margit István / *Pécel*

Túrmezei Erzsébet
Sugarat hordok

Örök, dicső tekintetedből,
én Istenem, fénylő Napom,
sugarat hordok a szívemben
sötét, ködös, nagy útamon.

A Te szemed reám tekintett:
ím, az enyém is ég, ragyog.
Beboríthat mindent az éjjel:
fényedből egy sugár vagyok.

HÍREK – KÖZLEMÉNYEK

MEGHÍVÓ A BSZ ŐSZI CSENDESNAPJAIRA

2022. november 05. szombat 10.00 órára,
Miskolcra, a Református Egyházkerületi Székházba
(Kossuth utca 17.)
és
2022. november 05. szombat 10.00 órára,
Budapestre, a Pasaréti Református Gyülekezetbe
(II. ker. Torockó tér 1.)

A csendesnapi lelki program mindkét helyen azonos, a szolgálók személyét az egyesületi honlapon megismerheti.

Amiről azt hisszük, hogy tudjuk –
megújulás az imádság gyakorlatában és tartalmában (Máté 6,9-13)

1.) Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a Te neved!
2.) Jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is!
3.) Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma!

Ebédszünet

4.) Bocsásd meg a vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek!
5.) Ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól!
6.) Mert tiéd az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

Az esemény az akkor érvényes járványügyi szabályok betartásával zajlik.

BEREKFÜRDŐI BSZ LELKI KONFERENCIA

Helyszíne: Megbékélés Háza
Időpontja: **2022. november 14-18.**
A program hétfőn ebéddel kezdődik és pénteken ebéddel fejeződik be. A részletes programtervet a BSz honlapján ismerhetik meg.
A jelentkezéseket várjuk a BSz elérhetőségein, elektronikusan: bsz@bibliaszov.hu; tel.: 28/452-334.
A részvétel feltétele a jelentkezés visszaigazolásakor megadott folyószámlaszámra 10.000,- Ft előleg befizetése.
Az esemény az akkor érvényes járványügyi szabályok betartásával zajlik.

A meghirdetett rendezvényeken a Biblia Szövetség Egyesület hang- és képfelvételt is készíthet, amit saját célja megvalósításához felhasználhat. Ön a részvétellel ezt elfogadja, és ehhez beleegyezését adja.

Halottunk: ✞ **Szabóné Igaz Anna** (1950) Pécel.
Köszönjük Istennek Anna megváltott életét. Adjon az Úr vigasztalást szeretteinek!
Emlékét megőrizzük a Biblia Szövetségben.

FONTOS KÉRDÉSEK

Értesítjük az érdeklődőket, hogy a Biblia Szövetség Egyesület éves programja szerinti 2022. november 13-ára, Bp.–Nagyvárad téri ref. gyülekezet termébe tervezett előadás elmarad. Kérjük az érdeklődők szíves megértését!

* * *

A Biblia Szövetség éves programja szerint tarthatta meg tervezett rendezvényeit: (Megjegyzés: (*) a programról fényképet közlünk, (**) a programról beszámolót következő lapszámunkban talál)

– Júliusban a 16-30 életév közötti fiatalok egy hetes kenus táborát a Körös folyóhoz kapcsolódóan szervezhettük meg. (*)
– A júliusi péceli öt napos lelki konferenciánk is „teltházas” lehetett, számos áldással gazdagodtak a résztvevők. (*)
– Augusztusban a beregi országrészbe (Tisza és Ukrán országhatár között) szervezhettük a kerékpáros lánytábort, (*)
– A hitben járó fiatalok táborát, képzését Sopronba szerveztük, – részletes beszámoló a BSz honlapján olvasható, (**)
– A nyíregyházi református gyülekezet központi templomában kaptunk ebben az évben is csendesnapi lelki gazdagodásra lehetőséget. (**)
– Szeptember első szombatján a másfélszáz résztvevő a péceli családi napon találkozhatott és gazdagodhatott Isten áldásaival. (**)
– A 2022-23. bibliaiskolai tanév szeptember 17-én évnyitóval indult, azzal a reménységgel, hogy az előző két tanév járvány miatti korlátozásait ebben a tanévben elkerülhetjük. 17 elsőéves és 17 másodéves hallgató kezdte a tanévet. Isten áldja meg felkészülésüket! (*)
– A szeptemberi Fontos kérdések előadása a teremtés és evolúció ellentmondásainak biblikus megértését segítette.
– Az októberi debreceni csendesnapot is Istentől gazdagon terített lelki asztal mellett tölthettük.
– A BSz Tanácsa (az elnökség részvételével) szeptember utolsó szombatján ülésezett, meghallgatta a titkári beszámolót az előző időszak eseményiről és az aktuális feladatokról, majd részletesen tárgyalt a következő évi egyesületi programokról és pénzügyi döntéseket hozott, illetve új egyesületi tagok felvételéről is határozott. ■

A Biblia Szövetség elérhetőségei

2119 Pécel, Kálvin tér 2/B, www.bibliaszov.hu,
bsz@bibliaszov.hu, 06-28/452-334, adószám: 19171982-1-13,
bankszámla: 11742331-20002279.
A BSz elérhetőségein az Országos Bibliaiskola Alapítvány és az Ébredés Alapítvány is kereshető.

A Biblia Szövetség Egyesület, az Ébredés Alapítvány és az Országos Bibliaiskola Alapítvány tevékenységét a Miniszterelnökség és a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. is támogatta:

Minisztereelnökség
Bethlen Gábor Alap
Nemzeti Együttműködési Alap

A Biblia Szövetség Egyesület tevékenységét az Országos Bibliaiskola Alapítvány is támogatta.

A péceli lelki konferencia szünetében – csoportkép a résztvevőkről, 2022. július

könyvek ébredés

AZ ÉBREDÉS ALAPÍTVÁNY AJÁNLATA 2022-BEN

ÚJ KIADVÁNYAINK

Benedek Csilla
Isten szolgálatára elkülönítve
Ára: 320,- Ft

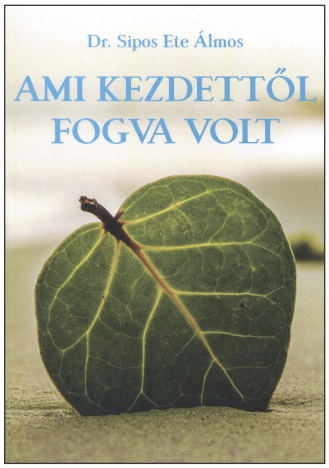

Dr. Sipos Ete Álmos
Ami kezdettől fogva volt
Ára: 550,- Ft

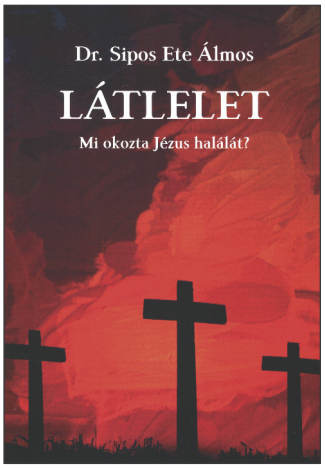

Dr. Sipos Ete Álmos
Látlelet
Ára: 390,- Ft

Elérhetőségeink:
ÉBREDÉS Alapítvány,
2119 Pécel, Kálvin tér 2/B;
telefon:
(28) 452-334;
mobil:
(20) 915-5811
web-shop:
www.bibliaszov.hu;
e-mail:
imargit@bibliaszov.hu

könyvek ébredés

SZERETETTEL AJÁNLJUK!
Több évi kényszerű szünet után idén újra megnyitja kapuit a **Keresztyén Könyvvásár**.
Helyszín: Lónyay utcai Református Gimnázium, 1092 Budapest, Kinizsi u. 1-7.
(Lónyay és Kinizsi utca sarok).
Időpontja: **2022. december 2-3.**, pénteken 14.00-20.00 és szombaton 10.00-19.00 óra között.
A rendezvényen új és régebbi kiadványaival az Ébredés Alapítvány is jelen lesz,
örömmel várjuk olvasóinkat és ügyfeleinket!

A **Biblia és Gyülekezet** című folyóiratra a ***11742331-20003610*** számlaszámon vagy postai utalványon lehet előfizetni
Előfizetési díj 2022-ben: *belföldre:* 3.000,- Ft/év; (10 pld. felett 2.500,- Ft/pld.); *külföldre: – európai országokba* 5.500,- Ft/év;
– egyéb országokba 6.700,- Ft/év. Az előfizetés nélküli árus példány ára 400,- Ft. A folyóirat megjelenik negyedévenként.
A Biblia és Gyülekezet szerkesztősége és kiadóhivatala a Biblia Szövetség Egyesület címén
Kiadja a Biblia Szövetség Egyesület megbízásából az Ébredés Alapítvány, felelős kiadó: *Szabó László*

* * *

Biblia Szövetség Egyesület címe: H-2119 Pécel, Kálvin tér 2/B Telefon/fax: 06 (28) 452-334 Internet: www.bibliaszov.hu E-mail: bsz@bibliaszov.hu
felelős szerkesztő: *Sipos Ajtony Levente;* szerkesztő: *dr. Mikolicz Gyula;* szerkesztőbizottság: *Alföldy-Boruss Dezső, dr. Cs. Nagy János, Margit István, dr. Mikolicz Gyula, Sipos Ajtony Levente, Sipos Ete Zoltán;* tördelés: *Horváth Mária*
Címlap fotó: Kerékpáros lánytábor résztvevői a táborhelyen *(H. M.)*
Fotók: *Sipos Aba Álmos, dr. Viczián Miklós és mások*
– Kéziratokat nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza! –
Nyomtatás: Prime Rate Kft. 1044 Bp., Megyeri út 53. – HU-ISSN 0866-2932 (nyomtatott) – ISSN 2064-0269 (online)